

ΣΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Μ. Παπαθανασίου, Ε. Δ.

Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης αρ. 2/2023

Αναφορικά με Ένταλμα Σύλληψης Εκζητούμενου Προσώπου, δυνάμει του άρθρου
16 (1) (2) του περί Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης Ν.133(I)/2004

- και -

Αναφορικά με τον Ayas Kenan, ο οποίος καταζητείται από τις Αρχές της Γερμανίας για να διωχθεί ποινικά σχετικά με υπόθεση που αφορά το αδίκημα της συμμετοχής σε ξένη τρομοκρατική οργάνωση

Ημερομηνία: 19/4/2023

Εμφανίσεις:

Για την Κεντρική Αρχή: κ. Β. Μπίσσας μαζί με κ. Ε. Νικολάου

Για Εκζητούμενο: κ. Ε. Ευσταθίου

Εκζητούμενος: παρών

ΑΠΟΦΑΣΗ

Εισαγωγή:

Στις 31/5/2022, το Ομοσπονδιακό Δικαστήριο της Γερμανίας, κατόπιν εντάλματος σύλληψης ημερ.31/5/2022 του ίδιου Δικαστηρίου, εξέδωσε Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης (Ε.Ε.Σ) για τον εκζητούμενο, προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον του για το αδίκημα της συμμετοχής σε τρομοκρατική οργάνωση, το οποίο φαίνεται να διαπράχθηκε την περίοδο μεταξύ Σεπτεμβρίου 2018 – Ιουνίου 2020 και επισύρει, με βάση τον Γερμανικό Ποινικό Κώδικα, ποινή φυλάκισης μέχρι 10 έτη.

Το Ε.Ε.Σ πιο πάνω διαβιβάστηκε στις Κυπριακές Αρχές και όπως προκύπτει από τη μαρτυρία που έχει τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου, με βάση αυτό ο εκζητούμενος συνελήφθη στις 15/3/2023 στο αεροδρόμιο Λάρνακας. Την επόμενη μέρα δε, ήτοι στις

16/3/2023, ο εκζητούμενος οδηγήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, το οποίο αφού ικανοποιήθηκε ότι είναι το πρόσωπο που αναφέρεται στο Ε.Ε.Σ. ακολούθως τον ενημέρωσε για την ύπαρξη και το περιεχόμενο του Ε.Ε.Σ και για το δικαίωμα του να διορίσει δικηγόρο, το οποίο είχε ήδη ασκήσει.

Ο εκζητούμενος δεν συγκατατέθηκε στην παράδοση του και η υπόθεση οδηγήθηκε σε Ακρόαση. Κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας, ο τελευταίος παρέμεινε υπό κράτηση.

Μαρτυρία

Η Κεντρική Αρχή παρουσίασε 5 μάρτυρες και συγκεκριμένα την αστ.2826 Ε. Μεταξά (MKA1), τον α/αστ.1099 Χ. Λάμπρου (MKA2), τον αστ.1231 Α. Χαραλάμπους (MKA3), τον αστ.1626 Π. Χίντικο (MKA4) και τον λοχ.585 Β. Τταντή (MKA5). Για την πλευρά του εκζητούμενου, πέραν του ίδιου (MY2), μαρτυρία έδωσαν ο Γ. Καραγιώργης (MY1), η A. V. Behrens (MY3), ο Α. Αγρότης (MY4) και ο E. David (MY5).

Στα πλαίσια της Ακρόασης δε, κατάτεθηκαν συνολικά 35 τεκμήρια.

Η αστ.2826 Μεταξά (MKA1), ως ανέφερε, στις 15/3/2023, ήταν καθήκον στο Κ.Ε.Δ. Αερολιμένα Λάρνακας και διενήργησε διαβατηριακό έλεγχο στον εκζητούμενο, ο οποίος είχε σκοπό ν' αναχωρήσει με συγκεκριμένη πτήση για Βιέννη και τελικό προορισμό τη Σουηδία. Τότε η μάρτυρας, διαπίστωσε ότι τα στοιχεία του ήταν καταχωρημένα στο σύστημα FIND, με την ένδειξη ότι καταζητείται από τις Γερμανικές Αρχές με σκοπό τη σύλληψη του. Οδήγησε τον εκζητούμενο στο γραφείο αναχωρήσεων Κ.Ε.Δ., όπου από περαιτέρω έλεγχο μέσω του Εθνικού Γραφείου της INTERPOL, διαπιστώθηκε ότι εκκρεμεί εναντίον του Diffusion, το οποίο εκδόθηκε από τις Γερμανικές Αρχές στις 22/6/2022, με σκοπό τη σύλληψη του για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση και το οποίο ήταν σε ισχύ. Ακολούθως ενημέρωσε το ΤΑΕ Λάρνακας για τα περαιτέρω. Η ώρα 10:40 παρέδωσε στον εκζητούμενο έντυπο δικαιωμάτων στη μητρική του γλώσσα τα τουρκικά, τα οποία αφού διάβασε, τα υπέγραψε στην παρουσία της. Η ώρα 16:45 παρέδωσε τον εκζητούμενο μαζί με τα ταξιδιωτικά του έγγραφα και τη λοιπή του περιουσία στον αστ.1099 του ΤΑΕ Λάρνακας για τα περαιτέρω. Στο πλαίσιο της κυρίως εξέτασης της, η μάρτυρας κατέθεσε την κατάθεση της (τεκμ.1), το περιεχόμενο της οποίας υιοθέτησε.

Αντεξεταζόμενη, είπε ότι το τεκμήριο 2, είναι η πρώτη σελίδα των δικαιωμάτων που υπέγραψε ο εκζητούμενος. Πρόκειται για το έγγραφο που υπογράφουν οι ύποπτοι και εξακριβώνει την παραλαβή των δικαιωμάτων τους. Όταν της τέθηκε ότι αυτό δεν είναι έντυπο παραλαβής δικαιωμάτων και ότι αφορά παροχή δωρεάν νομικής αρωγής κατά το στάδιο της ανάκρισης, απάντησε ότι το συγκεκριμένο έντυπο το βρήκε στο σύστημα της Αστυνομίας, ως παραλαβή δικαιωμάτων. Ως ανέφερε, το τύπωσε και το έδωσε και δεν έκανε ενέργειες για να δει αν όντως είναι το έντυπο που επιτάσσει ο Νόμος και η Νομολογία για να δίδεται σε ύποπτα άτομα. Επίσης, απαντώντας σε σχετική υποβολή, ανέφερε ότι δεν έδωσε στον εκζητούμενο μόνο το συγκεκριμένο έγγραφο. Υπήρχαν και άλλες σελίδες, αλλά δεν τις εντοπίζει στο φάκελο. Τα παρέδωσε στον αστ.1099 του ΤΑΕ Λάρνακας, που ήρθε να τον παραλάβει. Περαίτερω, ανέφερε ότι έδωσε το έντυπο, μόλις ταυτοποιήθηκε το όνομα, το επίθετο και η ημερομηνία γέννησης. Ανέφερε δε, ότι ο εκζητούμενος δεν ήταν υπό σύλληψη, αλλά θεωρείτο ύποπτος. Μεταφραστής δεν υπήρχε στο χώρο και δεν του εξήγησε τα δικαιώματα του.

Στη συνέχεια, η μάρτυρας ανέφερε ότι είχε επιτραπεί στον εκζητούμενο και μιλούσε στο τηλέφωνο και μόλις υπέγραψε τα δικαιώματα που του έδωσε, ήρθε ο δικηγόρος του μαζί με μεταφραστή και συνεπώς μετά τις 10:40 που υπέγραψε, υπήρχε μετάφραση. Όταν της αναφέρθηκε ότι ο άνθρωπος που ήταν με το δικηγόρο δεν ήταν μεταφραστής, αλλά συνοδός του εκζητούμενου, η μάρτυρας απάντησε «Μάλιστα». Ακολούθως, ανέφερε ότι από το πρωί μέχρι η ώρα 16:45 που ήρθε ο συνάδελφος της του ΤΑΕ, δεν κρατούσαν τον εκζητούμενο. Του ανέφεραν ότι θα έπρεπε να διευκρινιστούν κάποια πράγματα και καθόταν στο γραφείο του υπεύθυνου αναχωρήσεων του αεροδρομίου υπό επίβλεψη. Τέλος, αρνήθηκε ότι ο εκζητούμενος στερήθηκε της ελευθερίας του και ανέφερε ότι δεν ήταν ούτε υπό σύλληψη, ούτε κλειδωμένος.

Ο α/αστ.1099 Λάμπρου (ΜΚΑ2), είναι τοποθετημένος στο ΤΑΕ και στις 15/3/2023, ώρα 16:49, συνέλαβε τον εκζητούμενο στο αεροδρόμιο Λάρνακας, δυνάμει προσωρινού εντάλματος σύλληψης, στη βάση Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης της Γερμανίας. Αφού του εξήγησε το λόγο της σύλληψης του, με την βοήθεια του διερμηνέα A.Ergan και στην παρουσία των δικηγόρων του Ευστάθιου Ευσταθίου και Στυλιανού Μιχαήλ, του επέστησε την προσοχή του στο Νόμο και απάντησε «όχι δεν έχω να πω κάτι». Στη συνέχεια, η ώρα 16:51, του επέδωσε τα έγγραφα των

δικαιωμάτων του στην τουρκική γλώσσα. Ως ανέφερε, όταν έδωσε τα δικαιώματα στον εκζητούμενο, υπήρχε διερμηνέας και ήταν ο ίδιος που βοήθησε στη σύλληψη του. Στο πλαίσιο της κυρίως εξέτασης του, πέραν της κατάθεσης του (τεκμ.3), την οποία υιοθέτησε, κατέθεσε το προσωρινό ένταλμα σύλληψης ημερ.15/3/2023, μαζί με πιστοποίηση για την εκτέλεση του και τον όρκο στη βάση του οποίου εκδόθηκε (τεκμ.4), το έγγραφο σε σχέση με την παράδοση των δικαιωμάτων στον εκζητούμενο, στην τούρκικη γλώσσα (τεκμ.5) και το έγγραφο diffusion (τεκμ.6).

Κατά την αντεξέταση του, εξήγησε για ποιο λόγο παρατηρήθηκε καθυστέρηση στην σύλληψη του εκζητούμενου δυνάμει του προσωρινού εντάλματος σύλληψης και τη διαδικασία που έπρεπε να ακολουθηθεί. Όταν έφτασε στο αεροδρόμιο, είδε την Μεταξά (MKA1) και άλλους συναδέλφους του. Τους παράδωσαν τα έγγραφα σε φάκελο και η επόμενή του ενέργεια ήταν να μεταφέρει τον εκζητούμενο σε ασφαλή χώρο, ούτως ώστε να προχωρήσουν τη σύλληψή του βάσει του προσωρινού εντάλματος. Τα έγγραφα που αναφέρει είναι αυτά που αναφέρει η συνάδελφος του στην κατάθεση της, μαζί με οποιαδήποτε άλλα συναφή έγγραφα ήταν επισυνημμένα μαζί. Δεν γνωρίζει όμως αν η Μεταξά (MKA1), έδωσε τα δικαιώματα υπόπτου στον εκζητούμενο ή αν παρείχε μετάφραση προς επεξήγηση των δικαιωμάτων του εκζητούμενου.

Ακολούθως, είπε ότι ο διερμηνέας A.Ergan που αναφέρει στην κατάθεση του, δεν γνωρίζει αν είναι εγκεκριμένος διερμηνέας ή διερμηνέας που συνεργάζεται με την Αστυνομία. Ήταν πρόσωπο που συνοδεύεται από το δικηγόρο του εκζητούμενου και εφόσον του είχε αναφερθεί ότι θα ήταν εύκολο να βοηθήσει στη μετάφραση, γνωρίζοντας ότι η επικοινωνία γινόταν στα ελληνικά και στην τούρκικη γλώσσα και στην παρουσία του δικηγόρου, ο οποίος διασφάλιζε τα δικαιώματα του πελάτη του, θεώρησε ότι ήταν το πιο σωστό να βοηθήσει στην όλη διαδικασία. Ο ίδιος δεν είχε κάνει άλλο έλεγχο για να διαπιστώσει αν ήταν πρόσωπο που είχε την κατάρτιση και τη γνώση να μεταφράζει. Στη συνέχεια, ο μάρτυρας, ερωτώμενος, ανέφερε ότι αν δεν απατάται, ο Ergan με τον εκζητούμενο μιλούσαν στα τούρκικα. Όταν του τέθηκε ότι δεν μιλούσαν στην τουρκική γλώσσα αλλά στην κουρδική, απάντησε ότι δεν μπορεί να το γνωρίζει αφού δεν γνωρίζει τη γλώσσα. Τέλος, ο μάρτυρας ανέφερε ότι δεν έδωσε το προσωρινό ένταλμα σύλληψης στον εκζητούμενο όταν τον συνέλαβε. Το

έδωσε όμως στο δικηγόρο του, όταν το ζήτησε. Ο όρκος δεν δόθηκε όμως, κατόπιν οδηγιών του δικηγόρου της Δημοκρατίας κ. Μπίσσα.

Στην επανεξέταση του, ανέφερε ότι ο κ. Μπίσσας του είπε ουσιαστικά να μην δοθεί άλλο έγγραφο, λόγω των ευαίσθητων πληροφοριών στο μήνυμα diffusion της Interpol.

Ο αστ.1231 Χαραλάμπους (ΜΚΑ3), είναι τοποθετημένος στο ΤΑΕ και την 16/3/2023, ώρα 10:40, στο Ε. Δ. Λάρνακας συνέλαβε δυνάμει Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, το οποίο εκδόθηκε από τις Αρχές της Γερμανίας, τον εκζητούμενο. Αφού του επεξήγησε τους λόγους της σύλληψης του και του επέστησε την προσοχή του στο νόμο, με τη βοήθεια της διερμηνέως στην τουρκική γλώσσα, Y.K.Andreou, αυτός δεν απάντησε οτιδήποτε. Άκολούθως, μεταξύ των ωρών 10:42 – 10:56, στο Ε. Δ. Λάρνακας, πάλι με τη βοήθεια της εν λόγω διερμηνέως, μεταφράστηκε στον εκζητούμενο το έγγραφο δικαιωμάτων για συλληφθέντες βάση Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, στην ελληνική γλώσσα, το οποίο του επιδόθηκε μέσω του δικηγόρου του Ευστάθιου Ευσταθίου. Ο μάρτυρας, στο πλαίσιο της κυρίως εξέτασης του, εκτός από την κατάθεση του (τεκμ.7), κατέθεσε το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης, με οπισθογράφηση αναφορικά με την εκτέλεση του (τεκμ.8) και το έγγραφο δικαιωμάτων που αναφέρθηκε ανωτέρω (τεκμ. 9).

Αντεξεταζόμενος, επανέλαβε ότι τα δικαιώματα που δόθηκαν στον εκζητούμενο ήταν στα ελληνικά και του εξηγήθηκαν από τη διερμηνέα στα τούρκικα. Αυτό έγινε κάτω στα κρατητήρια του Δικαστηρίου. Στην ερώτηση δε, αν μιλούμε για καταρτισμένη διερμηνέα που ομιλεί την τουρκική σε τέτοιο βαθμό, ώστε να είναι σε θέση να επεξηγήσει στον συλληφθέντα τα δικαιώματα, απάντησε ότι τη συγκεκριμένη διερμηνέα την γνωρίζει προσωπικά μέσω της δουλειάς του και είναι καταρτισμένη πλήρως.

Κατά την επανεξέταση του, ανέφερε ότι δεν γνωρίζει τούρκικα ή κουρδικά. Εκτός από την ελληνική, γνωρίζει την αγγλική γλώσσα. Επίσης, είπε ότι όταν συλλαμβάνουν κάποιο άτομο, δεν φέρνουν δεύτερο διερμηνέα για να ελέγχει τον πρώτο.

Ο αστ.1626 Χίντικος (ΜΚΑ4), υπηρετεί στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως τα τελευταία 11 χρόνια, ενώ προηγουμένως ήταν για 13 χρόνια στο Εθνικό

Γραφείο της Interpol Λευκωσίας. Ως ανέφερε, το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως σε σχέση με τα Ευρωπαϊκά Εντάλματα Σύλληψης έχει οριστεί ως Κεντρική Αρχή και βάσει του άρθρου 5 του Ν.133(I)/2004, η Κεντρική Αρχή επιτελεί έργο επικουρικό, βοηθώντας τη Δικαστική Αρχή Εκτέλεσης και τη Δικαστική Αρχή Έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, τόσο στην παραλαβή του, ως επίσης στην αλληλογραφία που μπορεί να προκύψει. Εν συνεχείᾳ, ο μάρτυρας ανέφερε ότι σε σχέση με την παρούσα υπόθεση, το Υπουργείο Δικαιοσύνης έλαβε γνώση σε σχέση με την σύλληψη του εκζητούμενου στη βάση εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης των Γερμανικών Αρχών, στις 16/3/2023, μέσω επιστολής του Αρχηγού Αστυνομίας προς το Υπουργείο (βλ. τεκμήριο 10). Στην εν λόγω επιστολή επισυνάπτονται το μήνυμα της Αστυνομίας Κύπρου που αφορά την σύλληψη του εκζητούμενου, το μήνυμα diffusion που εξέδωσε η Interpol Wiesbaden (Εθνικό Γραφείο της Interpol Γερμανίας) και μήνυμα της Interpol Wiesbaden ημερ. 15/3/2023 στο οποίο επισυνάπτεται αντίγραφο του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στην γερμανική γλώσσα. Ο μάρτυρας κατέθεσε επίσης ηλεκτρονικό μήνυμα ημερ. 16/3/2023, με το οποίο τους διαβιβάστηκε το ΕΕΣ στην αγγλική γλώσσα (βλ. τεκμήριο 11), καθώς επίσης ηλεκτρονικά μηνύματα αναφορικά με διευκρινίσεις που ζήτησε ο κ. Ευσταθίου και την προώθηση τους προς τις Γερμανικές Αρχές (βλ. τεκμήρια 12, 13 και 14). Στο σημείο αυτό αναφέρεται ότι οι απαντήσεις των Γερμανικών Αρχών περιέχονται στην επιστολή του Ομοσπονδιακού Εισαγγελέα της Γερμανίας ημερ. 27/3/2023, η οποία επισυνάπτεται στο ηλεκτρονικό μήνυμα ημερ. 28/3/2023, τα οποία ο μάρτυρας κατέθεσε στην αντεξέταση του ως τεκμήριο 24. Με βάση την επιστολή του Ομοσπονδιακού Εισαγγελέα της Γερμανίας, πρώτον, δίνονται οι νομικές εγγυήσεις στη βάση του άρθρου 5, παράγραφος 3, της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου για τα ΕΕΣ (σε περίπτωση παράδοσης του εκζητούμενου και καταδίκης του, θα έχει δικαίωμα επιστροφής στο κράτος εκτέλεσης του ΕΕΣ με σκοπό να εκτίσει την ποινή του), δεύτερο, υπάρχει η έγκριση για την ποινική δίωξη μελών του ΡΚΚ και τρίτο, αναφέρεται ότι οι γερμανικές αρχές δεν έχουν ενημερώσει τις τούρκικες αρχές για την ύπαρξη του ΕΕΣ και ούτε υπάρχει αίτημα για απέλαση του εκζητούμενου στην Τουρκία.

Περαιτέρω ο μάρτυρας κατέθεσε σειρά αποφάσεων (ΚΕΠΠΑ) του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με την ένταξη του εργατικού κόμματος του Κουρδιστάν – ΡΚΚ (άλλως KADEX ή KONGRA-GEL) στον κατάλογο των τρομοκρατικών

οργανώσεων. Οι αποφάσεις αυτές είναι ημερομηνίας 12/7/2016, 4/8/2017, 21/3/2018, 30/7/2018, 8/1/2019, 8/8/2019, 13/1/2020, 30/7/2020 και 5/2/2021 (βλ. τεκμήρια 15 – 23).

Ολοκληρώνοντας την κυρίως εξέταση του, ο μάρτυρας ανέφερε ότι στη βάση του άρθρου 37, παράγραφος 3, του Ν.133(I)/2004, σε περίπτωση έκδοσης του εκζητούμενου στη χώρα έκδοσης του ΕΕΣ, η τελευταία σε περίπτωση που ζητηθεί η έκδοση του σε τρίτη χώρα, θα πρέπει να υποβάλει αίτημα στην χώρα εκτέλεσης του ΕΕΣ και η Δικαστική Αρχή που απεφάνθη για την εκτέλεση του μπορεί είτε ν' αρνηθεί είτε να εγκρίνει τέτοιο αίτημα.

Αντεξεταζόμενος, ανέφερε ότι γνωρίζει από την υπόθεση, ότι ο εκζητούμενος είναι αναγνωρισμένος πολιτικός πρόσφυγας αλλά αυτό το γεγονός δεν αναφέρθηκε στις γερμανικές αρχές καθότι δεν θεωρήθηκε αναγκαίο. Απαντώντας σε σχετική ερώτηση, ανέφερε ότι δεν γνωρίζει αν ο εκζητούμενος θα απωλέσει το καθεστώς του σαν πρόσφυγας, στη βάση του γερμανικού δικαίου, αν καταδικαστεί στη βάση του άρθρου 129(β). Ως προς τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης οι οποίες κατατέθηκαν, ανέφερε ότι θεωρήθηκε αναγκαίο, για να φαίνεται στο Δικαστήριο ότι το PKK είναι στις λίστες ως αναγνωρισμένη τρομοκρατική οργάνωση. Έγιναν στο μάρτυρα σειρά άλλων ερωτήσεων και υποβολών και έδωσε τις απαντήσεις του, οι οποίες όμως δεν κρίνω σκόπιμο να παρατεθούν εδώ.

Στην επανεξέταση του, ανέφερε ότι ως εμφαίνεται στο ΕΕΣ, στο κουτί με τίτλο «(b) decision on which the warrant is based», το ένταλμα σύλληψης εκδόθηκε στις 31/5/2022 από το Ομοσπονδιακό Δικαστήριο της Γερμανίας και είναι επ' αυτού που στηρίζεται το ΕΕΣ. Τέλος, ανέφερε ότι οι απαντήσεις των γερμανικών αρχών με βάση το τεκμήριο 24, βασίζονται σε ερωτήματα της υπεράσπισης και δεν ζητήθηκε να αποσταλούν οποιαδήποτε άλλα ερωτήματα.

Ο λοχ.585 Τταντή (ΜΚΑ5) υπηρετεί στο ΤΑΕ Λάρνακας και εκτελεί καθήκοντα Βοηθού Υπεύθυνου. Ως ανέφερε έχει στην κατοχή του ταξιδιωτικό έγγραφο του εκζητούμενου. Πρόκειται για ταξιδιωτικό έγγραφο της σύμβασης της 28/7/1951, που δίδεται σε πρόσωπα που κατέχουν το καθεστώς της συμπληρωματικής προστασίας στη Δημοκρατία και έχει εκδοθεί 23/9/2022. Σύμφωνα με το μάρτυρα, του έχει ζητηθεί και

έχει ετοιμάσει λίστα αφιξοαναχωρήσεων του εκζητούμενου. Από τον έλεγχο του στο σύστημα της αστυνομίας, εντόπισε 35 διαφορετικές καταχωρήσεις στο σύστημα. Κατά την περίοδο Σεπτεμβρίου του 2018 μέχρι Ιούνιο του 2020, δηλαδή την περίοδο που αφορά το ΕΕΣ, υπάρχουν 9 καταχωρήσεις. Ο μάρτυρας κατέθεσε το έγγραφο με τις συνολικές αφιξοαναχωρήσεις σε ότι αφορά τον εκζητούμενο ως τεκμήριο 25. Κατέθεσε επίσης δέσμη αποτελούμενη από 35 σελίδες, για κάθε καταχώρηση στο σύστημα ξεχωριστά, ως τεκμήριο 25A. Ο μάρτυρας διευκρίνισε ότι σε αυτές τις λίστες φαίνεται η χώρα προορισμού, δηλαδή το αμέσως επόμενο αεροδρόμιο που θα προσγειωθεί και δεν μπορεί να ξέρει εάν είναι *transit*, οπότε θα πήγαινε σε κάποια άλλη χώρα. Επίσης ο μάρτυρας κατέθεσε ανάλυση των πτήσεων που αφορούν την επίδικη περίοδο, την προγενέστερη αλλά και την μεταγενέστερη αυτής, ως τεκμήριο 25 B. Έδωσε δε περαιτέρω εξηγήσεις σε σχέση με το τελευταίο τεκμήριο που έχει καταθέσει.

Αντεξεταζόμενος, ανέφερε ότι ο εκζητούμενος μπορεί να ταξίδευσε περισσότερες φορές απ' αυτές που αναγράφονται στις λίστες αλλά όχι λιγότερες. Επίσης ανέφερε ότι εξ' όσων γνωρίζει, τα άτομα στα οποία χορηγείται το καθεστώς διεθνούς προστασίας έχουν την ελευθερία διακίνησης, εκτός από τις χώρες που προήλθαν και δήλωσαν ότι κινδυνεύει η ζωή τους.

Ο Καραγιώργης (ΜΥ1), εργάζεται στην υπηρεσία Ασύλου ως νομικός σύμβουλος και συγκεκριμένα ασχολείται με τα νομικά θέματα της υπηρεσίας, έχει δε μαζί του το διοικητικό φάκελο που αφορά τον εκζητούμενο. Σύμφωνα με το μάρτυρα, έχει δοθεί προσφυγικό καθεστώς στον εκζητούμενο μετά από εξέταση, ακολουθώντας τις διαδικασίες της υπηρεσίας τους, δηλαδή συνέντευξη, σχετική έκθεση εισήγησης προς τον προϊστάμενο και έγκριση της έκθεσης εισήγησης. Κύριος άξονας της εξέτασης είναι λόγοι δίωξης. Ως ανέφερε, στην τρίτη παράγραφο της έκθεσης εισήγησης που ετοιμάστηκε στις 8/7/2011, όπου γίνεται νομική ανάλυση, κρίθηκε ότι τεκμηριώνεται πολιτικό προφίλ με βαρύτητα ότι υπάρχουν φόβοι δίωξης αν επιστρέψει στη χώρα του και από σχετική επεξήγηση των άρθρων του περί Προσφύγων, δόθηκε προσφυγικό καθεστώς. Η εισήγηση εγκρίθηκε στις 8/9/2011. Στη συνέχεια, ανέφερε ότι ο εκζητούμενος δεν υπέβαλε οποιαδήποτε έγγραφα μαζί με την αίτηση του. Τα έγγραφα κατατέθηκαν μετέπειτα, όταν κλήθηκε για την σχετική συνέντευξη, με επιστολή της υπηρεσίας τους ημερ. 11/3/2010. Δεν μπορεί όμως να μιλήσει για τα έγγραφα, καθότι

δεν έχει την εμπειρία στο θέμα εξέτασης αιτημάτων. Αυτός που μπορεί να διαφωτίσει το Δικαστήριο, είναι ο εξεταστής της αίτησης. Ερωτώμενος για την αρχή της μη επαναπροώθησης, ανέφερε ότι το μόνο που μπορεί να πει, είναι ότι η Υπηρεσία Ασύλου, στη βάση αυτής της αρχής, θεωρεί ότι αν δεν διασφαλιστεί το δεδομένο μη επιστροφής του πρόσφυγα από την Γερμανία στην Τουρκία, δεν είναι σύμφωνη με την μεταφορά του στη Γερμανία. Σύμφωνα με τον μάρτυρα, από την εμπειρία του, δεν έχει τύχει να εκδοθεί πολιτικός πρόσφυγας στον οποίο χορήγησε το νομικό καθεστώς η Κυπριακή Δημοκρατία, σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ερωτώμενος για το κατά πόσο υπάρχουν συνέπειες σε κάποιο που χορηγήθηκε πολιτικό άσυλο, εάν καταδικαστεί για αδικήματα τρομοκρατίας, ανέφερε ότι το μόνο που μπορεί να πει από την γνώση και εμπειρία του, είναι ότι δεν χάνει το καθεστώς διεθνούς προστασίας στην Κυπριακή Δημοκρατία. Δεν γνωρίζει όμως αν αυτό ισχύει και σε άλλα μέλη κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή αν κάθε χώρα ρυθμίζει το ζήτημα με το εθνικό της δίκαιο. Ο διοικητικός φάκελος της Υπηρεσίας Ασύλου, κατατέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου ως τεκμήριο 26.

Αντεξεταζόμενος, ανέφερε ότι τον Ιούλιο του 2011 οπότε ετοιμάστηκε η έκθεση στην οποία έκανε αναφορά, ο ίδιος δεν ήταν στην Υπηρεσία Ασύλου και συμφώνησε ότι σχολιάζει μια έκθεση στην οποία δεν ήταν μέρος, ούτε γνωρίζει κατά πόσο υπάρχει σε αυτή την έκθεση οποιοδήποτε λάθος ή ανακρίβεια. Επίσης είπε ότι δεν μπορεί να τοποθετηθεί αν ο εκζητούμενος είπε αλήθεια στις συνεντεύξεις. Σε περαιτέρω ερώτηση, συμφώνησε ότι στην έκθεση ουσιαστικά γίνεται επανάληψη των ισχυρισμών του εκζητούμενου και ανέφερε ότι η έκθεση έχει ετοιμαστεί σε συνδυασμό με τις κατευθυντήριες γραμμές COI (Country of Origin Information), δηλαδή τις πληροφορίες που λαμβάνονται υπόψη από τους εξεταστές αιτημάτων διεθνούς προστασίας. Τέλος, συμφώνησε ότι σε περίπτωση καταδίκης του εκζητούμενου, η πτοινή του μπορεί να εκτιθεί στην Κύπρο και θα συνεχίσει να απολαμβάνει το αναγνωρισμένο πολιτικό του άσυλο.

Ο εκζητούμενος (MY2) ανέφερε ότι γεννήθηκε στην επαρχία του Mardin στο Κουρδιστάν, κουρδικές Επαρχίες Τουρκίας και ευρίσκεται στην Κύπρο από το 2010. Αναφέρθηκε δε στην ιστορία του κουρδικού λαού και στο πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο λαός του, ο οποίος, ως ανέφερε, εδώ και 200 χρόνια παλεύει για την ύπαρξη του και για την εθνική του ταυτότητα. Επίσης, αναφέρθηκε σε σφαγές των κούρδων από το

τουρκικό κράτος, αλλά και στη σχέση της Τουρκίας με τη Γερμανία. Ας σημειωθεί ότι κατά την αντεξέταση του, ανέφερε ότι το γερμανικό κράτος υποστηρίζει την Τουρκία και όταν οι Κούρδοι αντιστάθηκαν στο παρελθόν, η πρώτη χώρα που χαρακτήρισε το PKK τρομοκρατική οργάνωση, στις 22 Νοεμβρίου του 1993, ήταν η Γερμανία.

Ως ανέφερε, από το 1993 μέχρι το 2004 συνελήφθη επειδή ήταν μέλος του PKK, ενώ δεν ήταν μέλος του PKK. Το 1993, ήταν μαθητής λυκείου. Επειδή είναι Κούρδος, φυλακίστηκε για 11 χρόνια και υπέστη φρικτά βασανιστήρια. Το 2005 αποφυλακίστηκε και έμαθε για την ιστορία τους, για την πολιτική, για θέματα οικολογίας. Στη πόλη Ντιγιάρμπακιρ ίδρυσαν ένα κοινοτικό ίδρυμα έρευνας και εκπαίδευσης. Εκεί πραγματοποιούσε έρευνες, έκανε μαθήματα ιστορίας, δίδασκε μαθήματα ιστορίας. Σ' εκείνην την περίσταση, αρκετές φορές συλλήφθηκε. Έπειτα, αναφέρθηκε στις συνθήκες κάτω από τις οποίες συνελήφθη τον Απρίλιο του 2009 και έμεινε για 7 μήνες σε φυλακή στο Ερζερούμ. Αργότερα, σε συνέχεια της επιχείρησης του 2009, έγινε μια μεγάλη επιχείρηση στην Τουρκία, με στόχο την ένωση κουρδικών οργανώσεων (KCK) και εκατοντάδες άνθρωποι συνελήφθησαν. Επειδή δε αποκαλύφθηκε ότι το όνομά του, συμπεριλαμβανόταν σε αυτές τις υποθέσεις, γι' αυτόν τον λόγο, λόγω αυτού του κινδύνου, διέφυγε. Η επιχείρηση αυτή σχετικά με το KCK δεν τερματίστηκε και περίπου 20.000 άνθρωποι είναι φυλακισμένοι αυτή τη στιγμή. Η υπόθεση του KCK, τη δεδομένη στιγμή, εκκρεμεί εναντίον του στην Τουρκία και η ακροαματική διαδικασία συνεχίζεται (βλ. τα πρακτικά του δικαστηρίου ημερ.29/9/2022, τεκμ.27). Εκδίδεται απόφαση κράτησης για όσους περιλαμβάνονται στη συγκεκριμένη δίκη. Σύμφωνα με τον εκζητούμενο, αυτό γίνεται εις βάρος του από το τούρκικο κράτος, το οποίο δεν τον θέλει εδώ και θέλει την έκδοση του στη Γερμανία. Ως ανέφερε, με παραπομπή στα πρακτικά της δίκης ανωτέρω, «... Βάσει της απόφασης υπ' αριθμό 8 του προηγούμενου διατάγματος, το Υπουργείο Δικαιοσύνης προς το διεθνές δίκαιο και τη γενική διεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φαίνεται ότι υπήρξε απάντηση σε αυτήν την επιστολή. Αυτό είναι επιστολή που στέλνεται στην INTERPOL στις 5 Απριλίου και βάσει αυτού εκδίδεται απόφαση στις 31 Μαΐου για την έκδοσή μου στη Γερμανία. Ζητώ συγγνώμη από τον κυπριακό λαό αλλά αυτό το Δικαστήριο ικανοποιεί τα αιτήματα της Τουρκίας; Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ήθελα να αναλύσω τη σχέση μεταξύ Τουρκίας και Γερμανίας γιατί η Γερμανία θέλει να με δικάσει στο όνομα της Τουρκίας. ...». Στη συνέχεια δε, κατέθεσε ανακοίνωση της Εισαγγελίας της Τουρκίας, ως τεκμήριο 28, αναφορικά με την επίσημη επίσκεψη του Γενικού Εισαγγελέα της Γερμανίας στην Τουρκία, μεταξύ 5-7 Ιουλίου 2022, την οποία

του έδωσε ο δικηγόρος του που ασχολείται με την υπόθεση στην Τουρκία και διερωτήθηκε τι δουλειά έχει ο Γενικός Εισαγγελέας της Γερμανίας στην Τουρκία. Σύμφωνα με την ανακοίνωση, υπάρχουν επαφές για νομικά θέματα μεταξύ Τουρκίας και Γερμανίας.

Ο μάρτυρας, ανέφερε επίσης πως όταν ήρθε στην Κύπρο, επειδή κινδύνευε η ζωή και η ελευθερία του, υπέβαλε αίτηση στην Υπηρεσία Ασύλου και αναγνωρίστηκε ως πολιτικός πρόσφυγας. Ακόμη, εξήγησε με τι ασχολήθηκε όταν ήρθε στην Κύπρο. Ως ανέφερε, ασχολήθηκε με το κουρδικό ζήτημα, με τους Κούρδους και ως πολιτικός, ως ερευνητής, ως ιστορικός, είναι ειδικός για θέματα κουρδικής ιστορίας. Δίδασκε μαθήματα ιστορίας στους Κούρδους της Κύπρου. Αφού πήρε διαβατήριο, πραγματοποίησε αυτού του είδους τις δραστηριότητες σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Από το τέλος του 2011 μέχρι σήμερα, συμμετείχε σε πάρα πολλά συνέδρια και σε πάρα πολλά τηλεοπτικά προγράμματα στη Γερμανία. Συμμετείχε επίσης σε συνέδρια, σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Παρουσίασε δε το πρόγραμμα συνεδρίου, στο Πανεπιστήμιο του Αμβούργου στη Γερμανία, το 2015 (τεκμ.29) και την σχετική ομιλία του (τεκμ.30 – που περιέχεται και στο usb τεκμ.31). Επίσης, παρουσίασε ως τεκμήριο 31, τη συμμετοχή του σε τηλεοπτική εκπομπή και ως τεκμήριο 32, την πρόσκληση του για συμμετοχή σε τηλεοπτικό πρόγραμμα στο Βέλγιο. Στο τελευταίο δεν συμμετείχε, γιατί εν τω μεταξύ συνελήφθη.

Ερωτώμενος αν κατά την παρουσία του τα έτη 2018-2020 (στη Γερμανία) ή και πιο πιον, είχε οποιαδήποτε εμπλοκή με το εργατικό κόμμα του Κουρδιστάν (PKK), έδωσε αρνητική απάντηση. Ως ανέφερε, το PKK αγωνίζεται στα βουνά του Κουρδιστάν. Το PKK δεν έχει καμία εργασία, κανέναν ρόλο στην Ευρώπη. Οι ασχολίες των Κούρδων στην Ευρώπη είναι νόμιμες. Οι Κούρδοι υπερασπίζονται τον εαυτό τους στα 4 σημεία του ορίζοντα, για να υπερασπιστούν τον πολιτισμό τους, τη γλώσσα τους, να μάθουν την ιστορία τους, ιδρύουν διάφορα ιδρύματα. Όλα αυτά τα ιδρύματα είναι νόμιμα, όπως και εδώ το κουρδικό ίδρυμα Θεόφιλος Γεωργιάδης. Όταν πραγματοποιούνται σφαγές στο Κουρδιστάν, στην Τουρκία, οι Κούρδοι πραγματοποιούν διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες, νόμιμα αναγνωρισμένες από τον Νόμο. Είναι όλες ειρηνικού χαρακτήρα, δημοκρατικού χαρακτήρα, διαμαρτύρονται εναντίον των οργανώσεων που δρουν εναντίον τους στην Τουρκία. Όπως και στην Κύπρο, έτσι και στην υπόλοιπη Ευρώπη,

ασχολούνται με δραστηριότητες νόμιμες, που δεν επηρεάζουν με κάποιον αρνητικό τρόπο τη ζωή των ανθρώπων εκεί. Οι δραστηριότητές του, μεταξύ του 2018- 2020, στη Γερμανία, είναι αυτές που εξήγησε προηγουμένως και με τα Τεκμήρια. Όλα τα συνέδρια στα οποία συμμετείχε είναι νόμιμα και έχουν και δημοσιότητα στον Τύπο. Οι εκπομπές επίσης είναι στην τηλεόραση νόμιμες. Επίσης υπάρχουν διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες στις οποίες έχει συμμετάσχει. Σε αυτές τις διαμαρτυρίες, διαδηλώσεις, συμμετέχουν και βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, είναι όλες νόμιμου χαρακτήρα.

Κατά την αντεξέταση του, ερωτήθηκε για την επιστολή που σύμφωνα με τα πρακτικά της υπόθεσης στην Τουρκία (τεκμ.27), στάλθηκε στη Γενική Διεύθυνση Διεθνούς Δικαίου και Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο μάρτυρας ανέφερε ότι στάλθηκε στην Interpol, στην Ευρωπαϊκή Γενική Διεύθυνση, αλλά κυρίως στη Γερμανία. Και συνέχισε, λέγοντας ότι μιλούμε για την Ευρώπη, αλλά είναι η Γερμανία η οποία ελέγχει. Δεν υπάρχει άλλη χώρα, εκτός της Γερμανίας, που ν' ανοίγει τέτοιες υποθέσεις. Το απέδειξε με την συνάντηση του Γερμανού Εισαγγελέα μαζί με τον Πρόεδρο της Τουρκίας. Δηλαδή τις δουλειές της Τουρκίας στην Ευρώπη, τις αναλαμβάνει η Γερμανία. Στη συνέχεια, ερωτήθηκε αν γνωρίζει το περιεχόμενο της επιστολής και έδωσε αρνητική απάντηση. Όμως, ανέφερε ότι είναι σίγουρος, ότι αφορά τον ίδιο και άλλους που ζουν στην Ευρώπη. Και συνέχισε: «...Για ποιον λόγο να στάλθηκε ένα γράμμα τέτοιο; Όλοι οι υπό σύλληψη βάσει αυτών των πρακτικών βρίσκονται στην Ευρώπη και δεν έχουν συλληφθεί και κυρίως τους ζητούν από την Ευρώπη, κυρίως από τη Γερμανία. » Όταν του τέθηκε δε ότι πρόκειται για συμπέρασμα δικό του, απάντησε ότι δεν χρειάζεται να είναι κανείς τόσο αφελής. Η υπόθεση διαχωρίστηκε απ' αυτούς που έχουν συλληφθεί και ζητούν πληροφορίες από την Ευρώπη και τη Γερμανία γι' αυτούς που δεν έχουν συλληφθεί, για συλληφθούν και να δικαστούν. Ακολούθως, είπε ότι ο ίδιος δεν έχει την ενδιάμεση απόφαση αρ.8 της προηγούμενης ακρόασης και την έχει ο δικηγόρος του. Και πρόσθεσε: «...Επιμένω ότι προσπαθείτε να αποδείξετε ότι το τούρκικο κράτος δεν με θέλει. Σας το λέω ξανά όμως ότι η γερμανική δικαιοσύνη ζητά την έκδοσή μου βάσει αίτησης του τουρκικού κράτους. Αν είμαι ένας επικίνδυνος τρομοκράτης, πώς είναι δυνατόν να βγαίνει απόφαση σύλληψης, διάταγμα σύλληψης μετά από 4 χρόνια, 2018, 2019, 2020, 2022; Αν είμαι πραγματικά τρομοκράτης έπρεπε να έχω συλληφθεί αλλά είμαι εδώ, είναι ξεκάθαρο πού βρίσκομαι. Το τούρκικο κράτος ·το ζητά και η Γερμανία το πραγματοποιεί για να χαρακτηριστούν όλες μου οι δραστηριότητες ως τρομοκρατία. » Ως προς τη συνάντηση του

Γενικού Εισαγγελέα της Γερμανίας με τον Πρόεδρο της Τουρκίας, υποστήριξε ότι η συνάντηση τους ουσιαστικά αφορούσε το θέμα των Κούρδων και όσων αντιτίθενται στον Ερντογάν. Δεν το λέει ο ίδιος, αλλά το κείμενο αναφέρει ότι έχουν συνεργασία επί νομικών θεμάτων (τεκμ.28).

Σε ότι αφορά την ομιλία του στο Αμβούργο το 2015 (τεκμ.29 και 30), συμφώνησε ότι την κατέθεσε για να δείξει ότι προωθεί τα πολιτικά του φρονήματα με ομιλίες σε διάφορες χώρες, ενώ μέσα στις συνεντεύξεις του στην Υπηρεσία Ασύλου αλλά και στο Δικαστήριο, δήλωσε κατ' επανάληψη ότι προωθεί την κουρδική γλώσσα, την κουρδική ιστορία και την κουρδική κουλτούρα. Όταν του τέθηκε ότι το εν λόγω τεκμήριο δεν μιλά γι' αυτά τα πράγματα αλλά για τον καπιταλισμό, απάντησε ότι είναι ιστορικός και ακαδημαϊκός και έχει μιλήσει για ιστορία και για τον καπιταλισμό. Πρώτα και κύρια για τους Κούρδους και έπειτα για ολόκληρο τον κόσμο. Δεν ασχολείται αποκλειστικά με το κουρδικό ζήτημα. Ανέφερε επίσης ότι υπάρχουν επιρροές του καπιταλισμού στο κουρδικό ζήτημα και έδωσε περαιτέρω εξηγήσεις για το περιεχόμενο του συνεδρίου, το οποίο, όπως είπε, είναι ένα συνέδριο ακαδημαϊκών, με τη συμμετοχή διανοούμενων. Σε σχέση τώρα με την ομιλία του στο YouTube, από το κανάλι Medya Haber (τεκμ.31), όταν του αναφέρθηκε ότι ούτε εδώ μίλησε για κουρδική γλώσσα, κουρδική ιστορία και κουρδική κουλτούρα, αλλά πρόκειται για ιστορική αναφορά για τη δύση, για τις δυτικές χώρες και την Οθωμανική Αυτοκρατορία, απάντησε ότι εξέφρασε τις ιδέες του, τις απόψεις του.

Για τη σχέση Γερμανίας – Τουρκίας, ο μάρτυρας δεν αποδέχτηκε ότι είπε πως η Γερμανία θέλει να τον εκδώσει γιατί είναι υπηρέτης της Τουρκίας. Αυτό που είπε, είναι πως πρόκειται για ιστορικό και στρατηγικό εταίρο της Τουρκίας. Επίσης, αφού συμφώνησε ότι Γερμανοί βουλευτές, λάμβαναν μέρος σε συνέδρια και διαδηλώσεις που έκαναν οι Κούρδοι και υποστήριζαν τον αγώνα τους, είπε πως αυτός έχει μιλήσει για το γερμανικό κράτος και την γερμανική πολιτική.

Αναφορικά με την επιστολή των γερμανικών αρχών ημερ.27/3/2023 (τεκμ.24), όπου αναφέρεται ότι δεν εκκρεμεί κανένα αίτημα στη Γερμανία από την Τουρκία, είπε ότι δεν το πιστεύει και δεν υπάρχει εγγύηση γι' αυτό. Είναι κάτι που έκαναν για να τον απομακρύνουν από την Κύπρο. Δεν θέλει να πει ότι η επίσημη απάντηση των γερμανικών αρχών είναι ψέματα, αλλά δεν έκανε κάτι για να μπει φυλακή. Ό,τι έκανε,

είναι νόμιμο. Επίσης, για τη συγκατάθεση των γερμανικών αρχών, σε περίπτωση καταδίκης και επιβολής ποινής στερητικής της ελευθερίας, αυτή να εκτιθεί στην Κύπρο, απάντησε ότι η Γερμανία δεν μπορεί να εξασφαλίσει αυτή την εγγύηση.

Περαιτέρω, αρνήθηκε ότι ζητείται για να δικαστεί δίκαια, από ένα κράτος το οποίο είναι αναγνωρισμένο ότι προστατεύει τα δικαιώματα υπόπτων προσώπων σε πολύ ψηλή βαθμίδα και είναι άσχετο οποιοδήποτε ένταλμα σύλληψης εκκρεμεί εναντίον του από το 2009 στην Τουρκία, αναφέροντας ότι, αντιθέτως, το Ποινικό Δίκαιο της Γερμανίας είναι ακόμα πιο αυστηρό απ' αυτό της Τουρκίας. Πρόκειται, πρόσθεσε, για άρθρα τα οποία έχουν παραμείνει ίδια, από την περίοδο του Χίτλερ.

Τέλος, σε υποβολή ότι του έχουν δοθεί όλες οι εγγυήσεις με βάση το νόμο, σε περίπτωση καταδίκης του στη Γερμανία, απάντησε ότι δεν το πιστεύει και ότι οι φυλακές της Γερμανίας είναι από τις χειρότερες στον κόσμο. Οι φυλακισμένοι είναι υπό 24ωρη επίβλεψη, είναι Δικαστήρια τα οποία τρελαίνουν τους κρατούμενους. Επιμένει ότι υπάρχει συνεργασία Γερμανίας και Τουρκίας σε νομικό επίπεδο. Η Γερμανία θα τον εκδώσει στην Τουρκία και το κάνει αυτό η Γερμανία προκειμένου να τον απομακρύνει από την Κύπρο. Δεν ανέφερε κάτι παραπάνω για το γερμανικό σύστημα, γιατί αυτό θα γίνει από την ειδικό από τη Γερμανία. Το δικαστικό σύστημα στη Γερμανία βρίσκεται στην υπηρεσία της Τουρκίας. Η Γερμανία υποστηρίζει την γενοκτονική πολιτική έναντι των Κούρδων.

Η Behrens (MY3) είναι αδειούχος δικηγόρος στη Γερμανία και είναι μέλος στον δικηγορικό σύλλογο της Γερμανίας από το 2003. Ως ανέφερε, έκτοτε ασχολείται με τον Ποινικό Νόμο, το Νόμο περί Ασύλου και το Νόμο περί Μετανάστευσης. Από το 2015, έχει ασχοληθεί συνολικά με τέσσερις υποθέσεις υπό το άρθρο 129β. Αφού διευκρίνισε δε, ότι κάθε υπόθεση διαρκεί τέσσερα χρόνια, σημείωσε ότι είναι τεράστιες υποθέσεις.

Ακολούθως, σε σχέση με την εξουσιοδότηση που αναφέρεται στη 2^η παράγραφο της επιστολής του Ομοσπονδιακού Γενικού Εισαγγελέα τεκμήριο 24, ανέφερε ότι το άρθρο 129β του Ποινικού Κώδικα λέει ότι, μέλος ή υποστηριχτής ενός ξένου τρομοκρατικού οργανισμού πρέπει να τιμωρηθεί, αλλά τιμωρείται μόνο αν εκδοθεί εξουσιοδότηση από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Αυτή η εξουσιοδότηση δεν υπόκειται σε αναθεώρηση και η κυβέρνηση ή το υπουργείο Δικαιοσύνης δεν είναι υπόχρεη να δώσει δικαιολογία

γι' αυτή την εξουσιοδότηση. Όπως φαίνεται δε σε έγγραφο της γερμανικής βουλής (βλ. τεκμ.33), η κυβέρνηση έχει απαντήσει σε κοινοβουλευτικό ερώτημα, ότι δεν έχουν αλλάξει την εξουσιοδότηση για το ΡΚΚ από το 2011 και ότι τα γερμανικά Δικαστήρια δεν αναγνωρίζουν ως δικαιολογία την αυτοάμυνα κάτω από το άρθρο 129β. Επίσης στην απάντηση 7Β, δηλώνεται ότι δεν λαμβάνεται υπόψιν αν το ΡΚΚ προσπαθεί να βάλει νομικές θέσεις που αναγνωρίζονται υπό τον διεθνή Νόμο ή τον Νόμο ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η μάρτυρας αναφέρθηκε επίσης στις συνέπειες που έχει κάποιος αναγνωρισμένος πολιτικός πρόσφυγας, ο οποίος καταδικάζεται με βάση το άρθρο 129β. Σύμφωνα με τη μάρτυρα υπάρχει διαφορετική διάταξη υπό τον νόμο του ασύλου, εάν κάποιος έχει καθεστώς πρόσφυγα από άλλη χώρα, εκτός από τη Γερμανία. Αυτό το καθεστώς πρόσφυγα το οποίο έχει εκδοθεί από άλλη χώρα, μπορεί επίσης να ακυρωθεί, όταν όμως η ευθύνη αυτού του πρόσφυγα έχει μεταφερθεί από εκείνη την άλλη χώρα στη Γερμανία. Για το θέμα της μετατροπής ευθύνης του πρόσφυγα από άλλη χώρα στη Γερμανία, ως ανέφερε, παρέπεμψε στη σύμβαση προσφύγων του 1951. Υπό το άρθρο 128, παράγραφος 11 του πρωτοκόλλου, αλλάζει η ευθύνη, εάν κάποιος μεταφέρει τη νόμιμη του διαμονή σε άλλη χώρα.

Ως επίσης ανέφερε, η Γερμανία και η Τουρκία είναι μέλη διάφορων συμβάσεων και συμφωνιών. Υπάρχει όμως μια σύμβαση, η οποία είναι ιδιαίτερα σχετική με ποινικές υποθέσεις και πρόκειται για τη σύμβαση για αμοιβαία συνεργασία σχετικά με ποινικά ζητήματα. Σύμφωνα με το άρθρο 22 αυτής της σύμβασης, τα κράτη μέλη συμφωνούν ν' ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με ποινικές ποινές των μελών τους. Αναφορικά με το συγκεκριμένο ζήτημα, κατέθεσε έγγραφο του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Δικαιοσύνης ως τεκμήριο 34. Αυτό αφορά επίσης απαντήσεις της ομοσπονδιακής κυβέρνησης σ' ερωτήματα βουλευτών και επεσήμανε ότι στην απάντηση αρ.5, δηλώνεται ότι οι καταδικαστικές αποφάσεις που καταχωρούνται στο ομοσπονδιακό κεντρικό αρχείο και αφορούν τούρκους υπηκόους, αποστέλλονται στην Τουρκία. Περαιτέρω, ως ανέφερε, υπάρχει επίπεδο συνεργασίας μεταξύ της γερμανικής και της τουρκικής αστυνομίας, χωρίς να έχει όμως πληροφορίες για την τρέχουσα κατάσταση.

Για το τεκμήριο 28, ανέφερε ότι γνωρίζει γι' αυτό το γεγονός, επειδή μια γερμανική εφημερίδα έγραψε σχετικά με αυτή την επίσκεψη, βάση της ανακοινώσεως της

Τουρκίας. Δεν υπήρχε οποιαδήποτε επίσημη ανακοίνωση τύπου, από το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα, σχετικά με αυτήν την επίσκεψη. Επίσης, υπήρξε σχετικά με αυτήν την επίσκεψη κοινοβουλευτικό ερώτημα. Η κυβέρνηση απάντησε στα ερωτήματα και οι απαντήσεις είναι στο τεκμήριο 34. Σύμφωνα με την απάντηση αρ. 3, δεν συζητήθηκαν συγκεκριμένες ποινικές διαδικασίες, αλλά η κυβέρνηση δεν ήθελε να σχολιάσει περαιτέρω.

Ερωτώμενη για την περίοδο 2013-2015, οπότε υπήρξε μια ειρηνευτική περίοδος μεταξύ Τουρκίας και του κουρδικού κινήματος, ανέφερε ότι δεν υπήρξε ακύρωση ή αλλαγή στην εξουσιοδότηση του Γερμανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης. Επίσης τα Δικαστήρια, κατά την ίδια περίοδο, έβαζαν ποινές με βάση το άρθρο 129β.

Επίσης, απαντώντας σε σχετική ερώτηση, ανέφερε ότι κατά τη διάρκεια της δίωξης με βάση το άρθρο 129β, από το διάστημα που το άτομο πηγαίνει υπό κράτηση μέχρι το τέλος της δίκης, υπάρχουν διατάξεις στη Γερμανική Ποινική Δικονομία, οι οποίες λένε για παράδειγμα ότι η επικοινωνία μεταξύ δικηγόρων και του κατηγορούμενου που βρίσκεται υπό κράτηση μπορεί να περιοριστεί. Εξήγησε δε, σε τι ακριβώς συνίσταται ο περιορισμός αυτός.

Αντεξεταζόμενη, ανέφερε κατ' αρχήν ότι, ουσιαστικά, η ύπαρξη του PKK στη λίστα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις τρομοκρατικές οργανώσεις, δεν είναι θέμα σχετικό για τα Γερμανικά Δικαστήρια και το Υπουργείο Δικαιοσύνης και δικάζουν μέλη του PKK ως τρομοκράτες, άσχετα αν βρίσκονται στη λίστα ή όχι.

Στη συνέχεια, η μάρτυρας, απαντώντας σε σχετική ερώτηση, ανέφερε πως πιστεύει ότι η Γερμανία έχει παραβιάσει το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το δίκαιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά είναι μια χώρα η οποία βασίζεται στους κανόνες του Νόμου. Δεν γνωρίζει αν η Γερμανία κατατάσσεται στο νούμερο 6 της παγκόσμιας κατάταξης, σε ότι αφορά την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όμως ανέφερε ότι μπορεί να δώσει παραδείγματα παραβιάσεων του νόμου περί Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ακολούθως, είπε ότι εξ' όσων γνωρίζει, η Γερμανία δεν έχει βρεθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ότι παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα σε σχέση με υποθέσεις του άρθρου 129β.

Ο Αγρότης (ΜΥ4), εργάζεται στην Υπηρεσία Ασύλου από τον Ιούλιο του 2003. Ήταν για αρκετά χρόνια εξεταστής αιτημάτων Διεθνούς Προστασίας και τα τελευταία χρόνια είναι υπεύθυνος του Τμήματος Εξέτασης Αιτημάτων Διεθνούς Προστασίας. Σε σχέση με τον εκζητούμενο, ανέφερε ότι έκανε αίτηση για χορήγηση ασύλου στις 27/1/2010 και αναφέρθηκε στο τι επικαλέστηκε ο εκζητούμενος για έκδοση ασύλου. Το καθεστώς εκδόθηκε λόγω της εθνικότητας του ως Κούρδος και λόγω αποδιδόμενης πολιτικής γνώμης. Από το φάκελο και τα δεδομένα της συνέντευξης όπως έχουν προκύψει, ο εκζητούμενος δεν διαπιστώνεται να έχει οποιαδήποτε εμπλοκή με τον Κουρδικό αγώνα αλλά η εμπλοκή του είχε να κάνει με την προώθηση της κουρδικής γλώσσας και κουλτούρας. Σύμφωνα με το μάρτυρα, ο εκζητούμενος είχε προσκομίσει αρχικά μέσω του δικηγορικού του γραφείου περί τις 7.000 σελίδες, όμως σε συνεργασία με την λειτουργό που εξέτασε το αίτημα, είχαν επιλέξει κάποια έγγραφα που θα μπορούσαν να τεκμηριώσουν τους ισχυρισμούς του στα οποία έγινε μετάφραση.

Περαιτέρω, ανέφερε ότι από την εμπειρία του γνωρίζει ότι έχουν εκδοθεί πολιτικοί πρόσφυγες για τους οποίους χορηγήθηκε Διεθνής Προστασία από την υπηρεσία τους προς τρίτες χώρες, αλλά δεν έχει αντιληφθεί περίπτωση έκδοσης πρόσφυγα σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσης, ανέφερε ότι για σκοπούς πολιτικού ασύλου στην Κύπρο, διαφέρει η πολιτική δράση από την τρομοκρατική δράση, όπως επίσης υπάρχει διαφορά μεταξύ ένοπλης τρομοκρατίας και πολιτικής δράσης. Ο μάρτυρας έδωσε περαιτέρω εξηγήσεις σε σχέση με τα συγκεκριμένα ζητήματα. Στη συνέχεια είπε ότι είναι ενήμερος για τις σφαγές που γίνονται στο Κουρδιστάν από τις τουρκικές δυνάμεις. Είναι μια διαχρονική κατάσταση που υπάρχει και από τους μεν και από τους δε, παρόλο που επίσημα έχει κηρυχθεί μια κατάπαυση του πυρός. Τώρα η εμπόλεμη κατάσταση μεταξύ του PKK και της Τουρκίας έχει μεταφερθεί στα σύνορα του Βόρειου Ιράκ και μέσα στο αυτόνομο κρατίδιο του Κουρδικού τομέα. Επίσης είναι ενήμερος για τις επιθέσεις της τουρκικής αεροπορίας εναντίον των Κούρδων στις περιοχές που έχει αναφέρει.

Αντεξεταζόμενος, ανέφερε ότι εν προκειμένω, μιλούμε για ένα άτομο το οποίο δεν εξετάστηκε ποτέ εάν είναι μέλος του PKK και από την άλλη υπάρχει μια πολιτική διάσταση στην Κύπρο, όπου η Κύπρος φιλοξενεί πολιτικά μέλη του PKK. Γνωρίζει ότι το 2022 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει θέσει το PKK, μαζί με το KADEK, ως

Σε ότι αφορά τη συμφωνία μεταξύ Τουρκίας και Γερμανίας για συνεργασία σε ποινικά ζητήματα, διευκρίνισε ότι πρόκειται για μια σύμβαση της οποίας μέλη δεν είναι μόνο αυτές οι χώρες, αλλά μπορεί να είναι και η Κύπρος. Συμφώνησε δε, ότι όλες οι χώρες μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης ή και μη, έχουν συνεργασία μεταξύ τους για επίλυση αυτών των ζητημάτων. Ως ανέφερε, δεν έδωσε τη γνώμη της γι' αυτή τη σύμβαση και απλά δήλωσε τα γεγονότα.

Με αναφορά σε συγκεκριμένη δήλωση της Υπουργού Εξωτερικών της Γερμανίας τον Ιανουάριο του 2023 και στην ακύρωση της επίσκεψης του Τούρκου Προέδρου στη Γερμανία, τον Ιανουάριο του 2023, με τη δικαιολογία ότι η Γερμανία προστατεύει τους Κούρδους που διαμένουν στη χώρα, της τέθηκε ότι ο λόγος που υπήρξε ένταση μεταξύ των δύο χωρών, είναι ακριβώς επειδή η Γερμανία προστατεύει τους Κούρδους πολίτες. Η μάρτυρας απάντησε ότι, στη Γερμανία δικάζονται πολλοί Κούρδοι ακτιβιστές υπό το άρθρο 129β, με εξουσιοδότηση από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, για νόμιμες δραστηριότητες, τις οποίες η Γερμανία θεωρεί τρομοκρατικές πράξεις, επειδή λέει ότι γίνονται στο συμφέρον του PKK. Για το κατά πόσο δε, αυτή τη στιγμή υπάρχει αριθμός τούρκων κατασκόπων στη Γερμανία, με αποτέλεσμα να τεταθεί ακόμη περισσότερο η σχέση των δύο χωρών, είπε ότι δεν πρόκειται για θέμα που εμπίπτει στην εξειδίκευση της και δεν θέλει να δώσει κάποια άποψη.

Τέλος, έγιναν υποβολές στη μάρτυρα, ότι σε περίπτωση που ο εκζητούμενος δικαστεί και καταδικαστεί στη Γερμανία με βάση το άρθρο 129β, με βάση τον Κυπριακό νόμο δεν θα απωλέσει το καθεστώς πολιτικού πρόσφυγα και περαιτέρω ότι δεν μπορεί κάποιο κράτος ν' ακυρώσει καθεστώς που δόθηκε από άλλο κράτος, γιατί δεν μπορεί να το ελέγξει. Η μάρτυρας απάντησε ότι δεν γνωρίζει τον Κυπριακό νόμο και επανέλαβε τη θέση της περί αλλαγής ευθύνης, με βάση τη Σύμβαση περί Προσφύγων του 1951. Στην παράγραφο 73Γ, υποπαράγραφος 2, του Γερμανικού Κώδικα Ασύλου, δηλώνεται ξεκάθαρα ότι μπορεί ν' ανατραπεί ένα ξένο καθεστώς πρόσφυγα, εάν η ευθύνη εκείνου του πρόσφυγα έχει αλλαχθεί στη Γερμανία, μόνο όταν η ευθύνη εκείνου του πρόσφυγα έχει μεταφερθεί στη Γερμανία. Και η διαδικασία μετατροπής ευθύνης, καθορίζεται στη σύμβαση προσφύγων. Έτσι, ο Γερμανικός Νόμος δεν συγκρούεται με τον Διεθνή Νόμο.

τρομοκρατική οργάνωση. Υπάρχει όμως μια διιστάμενη θέση για το κατά πόσο ένα κράτος είναι δεσμευμένο να ακολουθεί αυτή την πολιτική απόφαση του Συμβουλίου και υπάρχει απόφαση του Βελγικού Δικαστηρίου του 2022 που κηρύττει το PKK ως μη τρομοκρατική οργάνωση. Ερωτώμενος, ανέφερε ότι γνωρίζει το τελικό πτόρισμα της απόφασης που ανέφερε αλλά δεν ξέρει την απόφαση. Ούτε γνωρίζει ότι υπάρχει απόφαση της Ελλάδας, που έχει εκδώσει Κούρδο πολιτικό πρόσφυγα στην Γερμανία, για να εκδικαστεί ως μέλος του PKK.

Περαιτέρω, ο μάρτυρας ανέφερε ότι δεν ήταν μέρος της εξέτασης του εκζητούμενου, ούτε ήταν παρών όταν η συνάδελφος του μαζί με τον εκζητούμενο αποφάσιζαν ποια έγγραφα θα διάλεγαν. Αυτός βλέπει την έκθεση εισήγηση της λειτουργού και την συνέντευξη. Σ' ερώτηση πως κατέληξαν ότι έχει κτυπήματα, ενώ η έκθεση λέει το αντίθετο, απάντησε ότι η έκθεση δεν λέει το αντίθετο αλλά τα ευρήματα του ιατροσυμβουλίου. Μιλούμε για ένα άτομο το οποίο υπέστη βασανιστήρια πριν από μεγάλο χρονικό διάστημα και έκανε αίτηση το 2010. Τέλος, ο μάρτυρας συμφώνησε ότι η υπηρεσία ασύλου αποφάσισε να δώσει πολιτικό άσυλο στον εκζητούμενο για να προστατευθεί από τις τουρκικές αρχές, σε σχέση με γεγονότα που συνέβησαν πριν το 2010.

Κατά την επανεξέταση του ανέφερε ότι δεν εξετάστηκε ποτέ αν ο εκζητούμενος είναι μέλος του PKK, εφόσον δεν αποτελούσε ισχυρισμό του αιτητή. Άρα στην προκειμένη περίπτωση δεν εξετάζεται αν η υπηρεσία ασύλου θεωρεί το PKK ως τρομοκρατική οργάνωση ή όχι, διότι για την παρούσα υπόθεση είναι άνευ αντικειμένου.

O David (MY5), είναι ομότιμος καθηγητής Διεθνούς Δικαίου του Πανεπιστημίου των Βρυξελλών. Κατ' αρχήν αναφέρθηκε στα προσόντα του. Ακολούθως, απαντώντας σε σχετική ερώτηση, είπε ότι έχει ασχοληθεί με υποθέσεις στις οποίες εφαρμοζόταν το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο και εξήγησε ότι αυτό έγινε κυρίως ως *amicus curiae* ενώπιον του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, σαν εκπρόσωπος του Βελγίου, μεταξύ του 1990 και του 2000. Επιπλέον, εμφανίστηκε ενώπιον του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου σε διαφορετικές υποθέσεις που αφορούσαν το διεθνές δημόσιο δίκαιο, αλλά και το δίκαιο των ενόπλων συγκρούσεων.

Στη συνέχεια, ο μάρτυρας αναφέρθηκε στη νομική γνωμάτευση την οποία είχε ετοιμάσει το 2017, σε σχέση με την εφαρμογή μιας συγκεκριμένης διάταξης του Βελγικού Ποινικού Κώδικα όσον αφορά το PKK στο Βέλγιο, το περιεχόμενο της οποίας υιοθέτησε (βλ. τεκμ.35). Το ερώτημα ήταν κατά πόσο μπορούμε να θεωρήσουμε ότι το PKK είναι τρομοκρατική οργάνωση. Ως εξήγησε, υπήρχε καταγγελία από την Τουρκία ενώπιον του Δικαστηρίου στο Βέλγιο, όπου η Τουρκία κατηγορούσε το PKK ότι ήταν τρομοκρατική οργάνωση. Το Δικαστικό Συμβούλιο, το οποίο επιλήφθηκε της υπόθεσης, θεώρησε ότι οι σχέσεις μεταξύ του PKK και της Τουρκίας ήταν ένοπλης φύσεως και συνεπώς η καταγγελία της Τουρκίας δεν μπορούσε να προχωρήσει. Μετά την απόφαση αυτή, ημερομηνίας 3/11/2016, έγραψε αρχικά ένα σχόλιο, αλλά στη συνέχεια του ζητήθηκε από Βέλγο δικηγόρο να τοποθετηθεί επί του θέματος και έτσι ετοίμασε τη συγκεκριμένη γνωμάτευση. Σύμφωνα με το μάρτυρα, η ανάλυση στην οποία προέβη, αφορά στο ν' αποδειχθεί ότι το PKK είναι κίνημα το οποίο δεν μπορούμε να χαρακτηρίσουμε ως τρομοκρατικό κίνημα, από τη στιγμή που η ένοπλη βία η οποία χρησιμοποιείται κατά της Τουρκίας, εντάσσεται στο πλαίσιο ένοπλης σύγκρουσης μεταξύ της Τουρκίας και του PKK. Στο πλαίσιο αυτό, εξήγησε ποια είναι τα κριτήρια της ένοπλης σύγκρουσης (κοινωνικοπολιτικό κριτήριο, γεωγραφικό κριτήριο και το κριτήριο συμπεριφοράς ή έντασης) και στην πρακτική που εφαρμόζεται, η οποία δεικνύει ότι η τρομοκρατία δεν πρέπει απαραίτητα να είναι ανάλογη μιας ένοπλης σύγκρουσης. Αποτελεί κατάληξη του, ότι «.... Το PKK είναι ένα κίνημα το οποίο χρησιμοποιεί ένοπλη βία στον αγώνα του με την Τουρκία όπως και η Τουρκία χρησιμοποιεί ένοπλη βία συνεπώς τα εγκλήματα πολέμου που διαπράττονται είτε από το ένα είτε από το άλλο μέρος είναι βεβαίως γεγονότα που μας τρομοκρατούν αλλά όχι τρομοκρατικά και ακόμα και αν συνήδαν με το δίκαιο του πολέμου, είναι όμως εγκλήματα τα οποία σπέρνουν βεβαίως πτανικό αλλά δεν μπορούν απαραίτητα να χαρακτηριστούν ως εγκληματικές δραστηριότητες κατά την έννοια του Ποινικού Δικαίου. Η κατάσταση σε αυτήν την περίπτωση πρέπει να εξεταστεί βάσει του Διεθνές Ανθρωπιστικού Δικαίου και το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο δέχεται ότι είναι νόμιμη αυτή η βία παρόλο που πρόκειται για πολύ σοβαρά επεισόδια αλλά όμως μπορούν να γίνουν αποδεχτά από τη στιγμή που είναι σύμφωνα με το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο. »

Αντεξεταζόμενος, συμφώνησε ότι η αναφορά του Δικαστικού Συμβουλίου του Βελγίου είχε εξεταστεί σε σχέση πάντα με την αναφορά του λεγόμενου exclusion clause, δηλαδή της ρήτρας αποκλεισμού του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου. Η τρομοκρατία δεν πρέπει να εξετάζεται υπό το φως των κανόνων του Διεθνούς

Ανθρωπιστικού Δικαίου. Για το κατά πόσο αυτό το exclusion clause, το οποίο αναφέρεται στο Άρθρο 141(α) του Βελγικού Ποινικού Κώδικα, το έχουν υιοθετήσει από όλες τις χώρες του Συμβουλίου της Ευρώπης, μόνο το Βέλγιο και η Δημοκρατία της Ιρλανδίας, στην ουσία απάντησε ότι δεν το γνωρίζει. Ήταν όμως η θέση του, ότι δεν αλλάζει κάτι σε σχέση με το γεγονός ότι από τη στιγμή που βρισκόμαστε σε κατάσταση ένοπλης σύγκρουσης, θα πρέπει να εφαρμόζονται οι κανόνες του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου και όχι οι κανόνες που αφορούν την καταστολή της τρομοκρατίας, εκτός και αν τα αδικήματα που διαπράττονται στο πλαίσιο της ένοπλης σύγκρουσης ομοιάζουν με τρομοκρατικά γεγονότα. Στη συνέχεια, συμφώνησε ότι αυτά, θα εξεταστούν στη χώρα στην οποία θα υπάρξει η σχετική διαδικασία, όπως είχε γίνει και στο Βέλγιο.

Τέλος, στην ερώτηση αν συμφωνεί ότι το PKK, εμπίπτει στους καταλόγους των αποφάσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης, ως τρομοκρατική οργάνωση, απάντησε ότι είναι ο κατάλογος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι του Συμβουλίου της Ευρώπης και δεν είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα. Το PKK είναι στον κατάλογο που θεωρείται ως τρομοκρατική οργάνωση.

Αξιολόγηση μαρτυρίας

Είναι σαφές, ότι η αξιολόγηση της μαρτυρίας θα γίνει μόνον για τον περιορισμένο σκοπό της παρούσας διαδικασίας, που δεν είναι άλλος βέβαια από τη διαπίστωση κατά πόσο πληρούνται οι προϋποθέσεις του Νόμου, ώστε να ικανοποιηθεί ή όχι το αίτημα των Γερμανικών Αρχών.

Η ΜΚΑ1 ανέφερε τι διαπίστωσε κατά το διαβατηριακό έλεγχο που διενήργησε στον εκζητούμενο και σε ποιες ενέργειες προέβη ακολούθως. Ας σημειωθεί ότι παρά τις υποβολές που έγιναν στη μάρτυρα, αναφορικά με το έντυπο τεκμήριο 2 και ότι στον εκζητούμενο δόθηκε μόνο το συγκεκριμένο έντυπο και δεν υπήρχαν άλλες σελίδες, αλλά και για το ότι ο εκζητούμενος στερήθηκε της ελευθερίας του, ο εκζητούμενος κατά τη μαρτυρία του, δεν ανέφερε οτιδήποτε σε σχέση με τα συγκεκριμένα ζητήματα, ούτε αμφισβήτησε τα λεγόμενα της μάρτυρος. Στην ουσία λοιπόν, η μαρτυρία της παρέμεινε αναντίλεκτη.

Επίσης, οι **MKA2**, **MKA3** και **MKA5** αναφέρθηκαν στις δικές τους ενέργειες και τι γνώριζαν.

Τα ίδια ισχύουν για τον **MKA4**, ο οποίος αναμφίβολα κατέθεσε όσα γνώριζε με βάση τα στοιχεία που είχε στην κατοχή του και τις ενέργειες στις οποίες προέβη, στο πλαίσιο των καθηκόντων του στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως.

Δεν έχω εντοπίσει στη μαρτυρία κάποιου εκ των μαρτύρων της Κεντρικής Αρχής, κάτι που να θέτει σε αμφιβολία οτιδήποτε ανέφερε. Συναφώς, η μαρτυρία όλων των μαρτύρων που παρουσιάστηκαν από την πλευρά της Κεντρικής Αρχής, γίνεται αποδεκτή.

Ερχόμενος στη μαρτυρία της Υπεράσπισης, θα πω κατ' αρχήν ότι η μαρτυρία των δύο λειτουργών της Υπηρεσίας Ασύλου γίνεται αποδεκτή. Οι **MY1** και **MY4** αναφέρθηκαν στην αίτηση του εκζητούμενου στην Υπηρεσία τους και στο περιεχόμενο του σχετικού διοικητικού φακέλου και σε όσα γνώριζαν για την υπόθεση και γενικότερα για θέματα ασύλου, με βάση τα καθήκοντα τους.

Η **MY3**, δικηγόρος από τη Γερμανία, αναφέρθηκε κυρίως στο άρθρο 129β του Γερμανικού Ποινικού Κώδικα. Πρόκειται ουσιαστικά για το άρθρο που περιλαμβάνει το αδίκημα της συμμετοχής σε ξένη τρομοκρατική οργάνωση, για το οποίο ζητείται ο εκζητούμενος να δικαστεί στη Γερμανία. Όσα ανέφερε δε για το θέμα της εξουσιοδότησης που απαιτείται προκειμένου να δικαστεί ένα πρόσωπο στη βάση του άρθρου 129β και να τιμωρηθεί, υποστηρίζονται και από έγγραφα που έχει καταθέσει και γίνονται αποδεκτά.

Σε ότι αφορά το θέμα της απώλειας του καθεστώτος του πρόσφυγα που έχει εκδοθεί σε άλλη χώρα, σε περίπτωση καταδίκης στη Γερμανία με βάση το άρθρο 129β ανωτέρω, θα πρέπει να λεχθεί ότι, ομολογουμένως, δεν ήταν ιδιαίτερα διαφωτιστική για το ζήτημα, ούτε παρουσίασε την παράγραφο 73Γ του Γερμανικού Κώδικα Ασύλου, μαζί με τη δέουσα μετάφραση, για να εξεταστεί από το Δικαστήριο το περιεχόμενο της. Επίσης, δεν είναι αντιληπτό περί ποιου πρωτοκόλλου μιλούσε, όταν αναφέρθηκε στο άρθρο 128, παράγραφος 11, του πρωτοκόλλου. Το Πρωτόκολλο του 1967 για τους Πρόσφυγες, απαριθμεί μόνον 11 άρθρα. Εν πάσῃ περιπτώσει, με βάση τα λεγόμενα

της, εξ' όσων γίνεται αντιληπτό, για να επέλθει αλλαγή ευθύνης – οπότε κατά τα λεγόμενα της μπορεί ν' ανατραπεί ξένο καθεστώς πρόσφυγα -, θα πρέπει ο πρόσφυγας να έχει μεταφέρει τη διαμονή του στη Γερμανία, κάτι που δεν ισχύει στην προκειμένη περίπτωση. Σε κάθε περίπτωση, αναφέρεται εδώ πως δεν έχουν τεθεί επαρκή στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου που να καταδεικνύουν ότι στην προκειμένη περίπτωση τίθεται θέμα ακύρωσης του καθεστώτος πολιτικού πρόσφυγα του εκζητούμενου, σε περίπτωση καταδίκης του για το αδίκημα που ζητείται. Εξάλλου, έχει σημασία ν' αναφερθεί εδώ, ότι στο πόρισμα με αριθμό 12 (XXIX - 1978), για την εξω-εδαφική ισχύ του καθορισμού του καθεστώτος πρόσφυγα, η Εκτελεστική Επιτροπή της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ αναγνώρισε το διεθνή χαρακτήρα του καθεστώτος πρόσφυγα, επισημαίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι πρόσφυγες, κάτοχοι ταξιδιωτικού εγγράφου, που έχει εκδοθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, έχουν τη δυνατότητα να ταξιδέψουν σε άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη και, ότι το καθεστώς πρόσφυγα, που έχει αναγνωριστεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, θα αναγνωρίζεται επίσης και από τα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη. Από τα ανωτέρω εκτεθέντα συνάγεται, ότι η αναγνώριση από ένα κράτος του καθεστώτος πρόσφυγα σε κάποιο πρόσωπο σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης του 1951 (πράγμα που σημαίνει, ότι το άτομο έχει βάσιμο και δικαιολογημένο φόβο διώξεως στο εκζητούν κράτος και ότι η εφαρμογή του φραγμού για την έκδοσή του, δυνάμει του άρθρου 33 παρ. 1 της εν λόγω Συμβάσεως και του διεθνούς εθιμικού δικαίου, έχει ήδη εξεταστεί και αποφασιστεί) έχει εξω-εδαφική ισχύ, τουλάχιστον όσον αφορά στα συμβαλλόμενα στη Σύμβαση της Γενεύης κράτη, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται η Κύπρος και η Γερμανία, που έχουν επικυρώσει την εν λόγω διεθνή Σύμβαση, οπότε η αναγνώριση ενός προσώπου ως πρόσφυγα από ένα συμβαλλόμενο κράτος είναι σεβαστή και αναγνωρίζεται και στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη. Με βάση την απόφαση 310/2015 του Αρείου Πάγου, είναι σαφές ότι η αναγνώριση από ένα κράτος του καθεστώτος πρόσφυγα σε κάποιο πρόσωπο σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης του 1951, πράγμα που προϋποθέτει ότι το άτομο έχει βάσιμο και δικαιολογημένο φόβο διώξεως στο εκζητούν κράτος και ότι η εφαρμογή του φραγμού για την έκδοσή του, δυνάμει του άρθρου 33 παρ. 1 της εν λόγω Συμβάσεως και του διεθνούς εθιμικού δικαίου, έχει ήδη εξεταστεί και αποφασιστεί, έχει εξω-εδαφική ισχύ, τουλάχιστον όσον αφορά στα συμβαλλόμενα στη Σύμβαση της Γενεύης κράτη, οπότε η αναγνώριση ενός προσώπου ως πρόσφυγα από ένα συμβαλλόμενο κράτος είναι σεβαστή και αναγνωρίζεται και στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη. Υπενθυμίζεται επίσης εδώ, ότι με

βάση τον ΜΥ1, σε περίπτωση καταδίκης του εκζητούμενου, η ποινή του μπορεί να εκτιθεί στην Κύπρο – ούτως ή άλλως έχει ήδη δοθεί εγγύηση για τούτο από τις Γερμανικές Αρχές - και θα συνεχίσει να απολαμβάνει το αναγνωρισμένο πολιτικό του άσυλο.

Ως εκ του ότι η Τουρκία και η Γερμανία αποτελούν μέρη μιας Ευρωπαϊκής Σύμβασης για αμοιβαία συνεργασία σε ποινικά ζητήματα και υπάρχει ανταλλαγή των πληροφοριών που αναφέρθηκαν ή ότι υπάρχει συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών σε επίπεδο Αστυνομίας, είναι γεγονός πως δεν προκύπτει κάτι ουσιαστικό για την παρούσα υπόθεση.

Ως προς τη θέση της περί παραβίασης από τη Γερμανία του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του δικαίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είναι γεγονός πως δεν έχει αναφερθεί σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Η θέση δε αυτή, ως έχει τεθεί, και μάλιστα αποσυνδεδεμένη από την υπό συζήτηση περίπτωση, θα πρέπει ν' απορριφθεί ως γενική και αόριστη.

Δεν έχουν αμφισβητηθεί τα προσόντα και η ιδιότητα με την οποία κλήθηκε να καταθέσει ο ΜΥ5. Ο τελευταίος δε, κατέθεσε τη νομική γνωμάτευση που έχει ετοιμάσει το 2017 και αναφέρθηκε ανωτέρω και η γνώμη του έχει σημειωθεί. Αν τούτη έχει κάποια σημασία στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης, θα εξεταστεί κατωτέρω.

Έρχομαι τώρα στον εκζητούμενο.

Όσα ανέφερε για τη φυλάκιση του στην Τουρκία και τα όσα βίωσε, μέχρι που ήρθε στην Κύπρο και ζήτησε άσυλο, είναι αποδεκτά. Εξάλλου, η Υπηρεσία Ασύλου της Κυπριακής Δημοκρατίας, αποδέχτηκε τους ισχυρισμούς του, οι οποίοι συνάδουν με αυτούς που πρόβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου και του έχει παραχωρήσει στη βάση αυτών, το καθεστώς του πολιτικού πρόσφυγα. Επίσης, οι ισχυρισμοί του για τις δραστηριότητες του στην Κύπρο, δεν έχουν αμφισβητηθεί.

Σε σχέση με τους ισχυρισμούς του για τις δραστηριότητες του στη Γερμανία, θα πω ότι αποδέχομαι κατ' αρχήν τη θέση του περί συμμετοχής σε συνέδρια, τηλεοπτικά προγράμματα, διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες. Από εκεί και πέρα όμως, υπάρχουν και

οι δραστηριότητες που περιγράφονται στο ΕΕΣ, που όπως αναφέρεται σε άλλο σημείο κατωτέρω, δεν μπορούν στο πλαίσιο της παρούσας ν' αμφισβητηθούν.

Ευθέως αναφέρω ότι η προσπάθεια του να διασυνδέσει μία επιστολή που αναφέρεται σε πρακτικά της υπόθεσης που εκκρεμεί εναντίον του στην Τουρκία, με την έκδοση του ΕΕΣ εναντίον του, αλλά και την επίσκεψη του Γερμανού Γενικού Εισαγγελέα στην Τουρκία, με την εν λόγω υπόθεση που εκκρεμεί εναντίον του και άλλων Κούρδων, πέφτει στο κενό. Οπως προκύπτει από τα πρακτικά της υπόθεσης που εκκρεμεί στην Τουρκία, ημερ.29/9/2022, σύμφωνα με την ενδιάμεση απόφαση αρ.8 της προηγούμενης ακρόασης, το Υπουργείο Δικαιοσύνης απάντησε σε κάποια επιστολή που εστάλη στη Γενική Διεύθυνση Διεθνούς Δικαίου και Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ενδιάμεση απόφαση και η επιστολή πιο πάνω, δεν παρουσιάστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Επίσης, ποια είναι η ημερομηνία της επιστολής που αναφέρθηκε και το περιεχόμενο της, είναι στοιχεία άγνωστα. Από εκεί και πέρα, με βάση το τεκμήριο 28, προκύπτει ότι ο Γενικός Εισαγγελέας της Γερμανίας πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Τουρκία στις 5-7 Ιουλίου 2022 και στο πλαίσιο αυτό είχε διάφορες συναντήσεις. Μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο των επαφών του, συζητήθηκαν και θέματα ενίσχυσης της νομικής συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών. Ας σημειωθεί ότι στο πλαίσιο της εν λόγω επίσκεψης του, έγινε δεκτός και από τον Πρόεδρο της Τουρκίας. Στο σημείο αυτό να υπενθυμίσω ότι, το ΕΕΣ, εκδόθηκε στις 31/5/2022, στη βάση εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε την ίδια μέρα από το Ομοσπονδιακό Δικαστήριο της Γερμανίας. Έχοντας όλα τα πιο πάνω υπόψη και όσα έχουν τεθεί γενικότερα ενώπιον του Δικαστηρίου, είναι σαφές ότι η διασύνδεση της ρηθείσας επιστολής με την έκδοση του ΕΕΣ εναντίον του και της επίσκεψης του Γερμανού Γενικού Εισαγγελέα με την υπόθεση του εκζητούμενου στην Τουρκία, δεν βασίζονται πουθενά, παρά μόνον σε εικασίες.

Ως προς τη θέση του ότι η Γερμανία ουσιαστικά, προσπαθεί να τον απομακρύνει από την Κύπρο και ότι θα τον εκδώσει στην Τουρκία, θεωρώ πως δεν έχουν τεθεί στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου που να υποστηρίζουν αυτό το πράγμα. Εξάλλου, υπενθυμίζω εδώ, ότι οι Γερμανικές Αρχές, με επιστολή του Ομοσπονδιακού Γενικού Εισαγγελέα ημερ. 27/3/2023 (τεκμ.24), δηλώνουν ότι δεν έχουν ενημερώσει τις Τουρκικές Αρχές για την ύπαρξη του ΕΕΣ και ούτε έχουν οποιοδήποτε αίτημα για απέλαση του εκζητούμενου από τη Γερμανία στην Τουρκία.

Οι ισχυρισμοί του για το Ποινικό Δίκαιο της Γερμανίας, τα Δικαστήρια και τις φυλακές της Γερμανίας, ως γενικοί και αόριστοι απορρίπτονται. Ας σημειωθεί ότι παρά τη θέση του ότι η ειδική από τη Γερμανία που θα παρουσιαζόταν, θα αναφερόταν στο γερμανικό σύστημα, εντούτοις παράτηρούμε ότι η ΜΥ3 δεν ασχολήθηκε επί της ουσίας με το συγκεκριμένο ζήτημα. Σημειώνεται επίσης ότι η θέση του στην αντεξέταση του, ότι το δικαστικό σύστημα της Γερμανίας βρίσκεται στην υπηρεσία της Τουρκίας, εκτός από γενική και αόριστη, έρχεται σε αντίφαση με προηγούμενη τοποθέτηση του, στο πλαίσιο και πάλι της αντεξέτασης του, ότι δεν είπε ποτέ ότι πρόκειται για υπηρέτη, αλλά για ιστορικό και στρατηγικό εταίρο.

Οι θέσεις των δύο πλευρών - Επιχειρηματολογία των συνηγόρων

Μετά την ολοκλήρωση της ακροαματικής διαδικασίας, οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των δύο πλευρών παρουσίασαν γραπτώς τις αγορεύσεις τους. Δεν κρίνω σκόπιμο να επαναλάβω όσα ανέφεραν οι συνήγοροι στις αγορεύσεις τους και αρκούμαι εδώ ν' αναφέρω ότι έχω μελετήσει ενδελεχώς τις θέσεις που προβλήθηκαν. Θα γίνει σημειώνω αναφορά σε συγκεκριμένα σημεία των αγορεύσεων κατωτέρω, εφόσον τούτο κριθεί αναγκαίο.

Νομική Πτυχή:

Οι βασικοί σκοποί του Νόμου και οι στόχοι της όλης διαδικασίας που καλύπτει το Ε.Ε.Σ είναι οι εξής (βλ. **Πολιτική Έφεση Αρ. 279/2015, Αναφορικά με τον SHINI-MEHRABZADEH SAID**, ημερ. 17/11/2015):

Οι λόγοι που οδήγησαν στη θέσπιση του ΕΕΣ και η όλη φιλοσοφία που το διέπει, κινούνται γύρω από την ανάγκη παροχής συνδρομής μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην έκδοση προσώπων που αναζητούνται με σκοπό τη δίωξή τους ή που έχουν ήδη νόμιμα και αρμοδίως καταδικαστεί σε ένα κράτος-μέλος, αλλά βρίσκονται σε άλλο κράτος-μέλος. Στόχος της όλης διαδικασίας είναι η παροχή δικαστικής συνδρομής μεταξύ των κρατών-μελών, ώστε να συλλαμβάνονται και να παραδίδονται οι εμπλεκόμενοι χωρίς ιδιαίτερες, περίπλοκες, διαδικασίες ή αχρείαστες καθυστερήσεις. Είναι για το λόγο αυτό που η όλη διαδικασία σύλληψης και παράδοσης είναι ιδιόμορφη και εστιάζει στην απλοποίηση της δικαστικής συνδρομής μεταξύ των κρατών-μελών και στη γρήγορη και αποτελεσματική διεκπεραίωσή της. Οι βασικές αυτές παράμετροι, σε συνδυασμό με την ανάγκη για διαφύλαξη των

θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του κάθε εκζητούμενου προσώπου, έχουν κατ' επανάληψη τεθεί και υιοθετηθεί από τη νομολογία μας (**Hadjiametovic v. Γενικού Εισαγγελέα** (2009) 1 ΑΔΔ 473, **Πηγασίου v. Γενικού Εισαγγελέα** (2009) 1 ΑΔΔ 519, **Νικόλας Κυριάκου v. Γενικού Εισαγγελέα**, ΠΕ 196/13, ημερ. 19.7.13, **Κωνσταντίνος (Ντίνος) Μιχαηλίδης v. Γενικού Εισαγγελέα**, ΠΕ 221/13, ημερ. 2.9.13, **Γενικός Εισαγγελέας v. Miroslaw Mrukwa**, ΠΕ 41/14, ημερ. 5.3.14, **Leonid Ivanov Spiriev v. Γενικού Εισαγγελέα**, ΠΕ 100/14, ημερ. 13.5.14, **Hadwen James v. Γενικού Εισαγγελέα**, ΠΕ 184/14, ημερ. 17.7.14, **Constantinides v. Γενικού Εισαγγελέα**, ΠΕ 347/14, ημερ. 5.3.15). Ο όλος μηχανισμός που καλύπτει το ΕΕΣ βασίζεται σε υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών-μελών και - κατ' ακολουθία της αιτιολογικής σκέψης 10 που παρατίθεται στο προϊόντο της Απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ - η εφαρμογή του εν λόγω μηχανισμού δύναται να ανασταλεί μόνο στην περίπτωση σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από κράτος-μέλος των αρχών που διατυπώνονται στην πρώτη παράγραφο του Άρθρου 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήτοι των αρχών της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας, του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και του κράτους δικαίου, αρχές οι οποίες είναι κοινές στα κράτη-μέλη. Με αυτά ως δεδομένα τα δικαστήρια των κρατών-μελών θα πρέπει να είναι σε κάθε περίπτωση ιδιαίτερα ευαίσθητα στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους κατά την πορεία εξέτασης ΕΕΣ, έχοντας πάντα κατά νουν ότι κάθε τέτοιο ένταλμα εκτελείται βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της Απόφασης-πλαίσιο του Συμβουλίου 2002/584/ΔΕΥ, ημερομηνίας 13 Ιουνίου 2002, όπως τροποποιήθηκε από την Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, ημερομηνίας 26 Φεβρουαρίου 2009. Αποφάσεις που μεταφέρθηκαν στο κυπριακό δίκαιο με τον Νόμο 133(I)/2004.

Το άρθρο 2(2) δε του Νόμου 133(I)/2004, προνοεί τα ακόλουθα:

« Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την παραβίαση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών, σύμφωνα με το άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε κάθε περίπτωση, ο εκζητούμενος δεν εκδίδεται σε κράτος όπου διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να του επιβληθεί η ποινή του θανάτου ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση. »

Οι σχετικές πρόνοιες του άρθρου 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση αναφέρουν τα εξής:

« 1. The Union is founded on the principles of liberty, democracy, respect for human rights and fundamental freedoms, and the rule of law, principles which are common to the Member States.

2. The Union shall respect fundamental rights, as guaranteed by the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms signed in Rome on 4 November 1950 and as they result from the constitutional traditions common to the Member States, as general principles of Community law. »

Στην Πολ.Εφ.100/2014 Spiriev v. Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, ημερ.13/05/2014, λέχθηκαν τα εξής :

« Δεν υπάρχει, βεβαίως, αμφιβολία, άλλωστε επιβεβαιώνεται και νομολογιακά (**Μιχαηλίδης** (ανωτέρω)), ότι το όλο λεκτικό της Απόφασης-Πλαίσιο, με τις προνομιακές του τοποθετήσεις, καθορίζει πως τα ανθρώπινα δικαιώματα διαδραματίζουν το δικό τους ρόλο στην εξέταση έκδοσης ενός ατόμου. Ο μηχανισμός έκδοσης μπορεί να αναχαιτιστεί μόνο στην περίπτωση σοβαρής και παρατεταμένης παραβίασης των αρχών που καθορίζονται στο άρθρο 6(1) της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Ένωσης, και απαγορεύεται η διαμεταγωγή προσώπου σε κράτος μέλος, όπου θα είναι ενδεχόμενο να αντιμετωπίσει σοβαρό κίνδυνο καταδίκης του σε θάνατο ή να υποστεί βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση.»

Στο άρθρο 13 του Νόμου 133(I)/2004 καταγράφονται λόγοι υποχρεωτικής μη εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ενώ το άρθρο 14 του ίδιου Νόμου καθορίζει λόγους προαιρετικής μη εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Εν προκειμένω, δηλώθηκε πως η μη συγκατάθεση του εκζητούμενου στην έκδοση του, έγκειται στο ότι η δίωξη του είναι πολιτική. Συνεπώς, προκύπτει ότι η πλευρά του εκζητούμενου, βασίζει την υπεράσπιση της, κυρίως, σε λόγο υποχρεωτικής μη έκδοσης. Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 13 (δ) προνοεί τα εξής (η υπογράμμιση είναι του Δικαστηρίου):

« 13. Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αρνείται την εκτέλεση του εντάλματος στις ακόλουθες περιπτώσεις:

.....
(δ) αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της δίωξης ή τιμωρίας προσώπου λόγω του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνοτικής καταγωγής, της ιθαγένειας, της γλώσσας, των πολιτικών φρονημάτων, ή του γενετήσιου προσανατολισμού του. »

Συμπεράσματα

Με βάση την αξιολόγηση πιο πάνω και όσα έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου, τα συμπεράσματα του Δικαστηρίου είναι τα εξής :

(1) Κατ' αρχήν, θα πρέπει να λεχθεί, πως είναι σαφές ότι το Ε.Ε.Σ εκδόθηκε από το Ομοσπονδιακό Δικαστήριο της Γερμανίας στις 31/5/2022, στη βάση εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε την ίδια μέρα, από το ίδιο Δικαστήριο. Δεν έχει αμφισβητηθεί οποτεδήποτε στο πλαίσιο της διαδικασίας, ότι το ΕΕΣ εκδόθηκε από αρμόδια δικαστική αρχή της Γερμανίας, κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ΕΕΣ δε, έχει εκδοθεί με σκοπό τη σύλληψη και την παράδοση του εκζητούμενου, ο οποίος ευρίσκεται στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας, μέλους επίσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ο σκοπός που ζητείται είναι προκειμένου ν' ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον του. (βλ. το άρθρο 3 του Ν.133(I)/2004).

(2) Η Interpol Γερμανίας, ακολούθως, εξέδωσε μήνυμα Diffusion ημερ. 22/6/2022, για τη σύλληψη και παράδοση του εκζητούμενου με βάση το ΕΕΣ (βλ. τεκμ.6 και 10). Στις 15/3/2023, όταν διαπιστώθηκε ότι εκκρεμεί το εν λόγω μήνυμα Diffusion, ο εκζητούμενος, συνελήφθη στο αεροδρόμιο Λάρνακας από την Κυπριακή Αστυνομία, δυνάμει προσωρινού εντάλματος σύλληψης, στη βάση του ΕΕΣ και δεν υπάρχει κάποιο εκκρεμές θέμα, εν σχέση με τη σύλληψη του.

(3) Έχοντας μελετήσει το ΕΕΣ πολύ προσεκτικά, κατά την κρίση μου, αυτό πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 12 (1)(α) (2) του Νόμου 133(I)/2004, καθώς και όλα τα στοιχεία που θέτει ο εν λόγω Νόμος στο άρθρο 4 ως προς το περιεχόμενο και τον τύπο του, ήτοι :

(α) Ζητείται η έκδοση του εκζητούμενου από τις Γερμανικές Αρχές για σκοπούς ποινικής δίωξης του, για συμμετοχή του σε αδίκημα τρομοκρατίας. Συγκεκριμένα,

το αδίκημα το οποίο αντιμετωπίζει είναι η συμμετοχή σε ξένη τρομοκρατική οργάνωση, κατά παράβαση των Άρθρων 129(a) και (b) του Γερμανικού Ποινικού Κώδικα και σε σχέση μ' αυτό προνοείται μέγιστη ποινή φυλάκισης τα 10 έτη. Επισημαίνεται εδώ, ότι στις περιπτώσεις τρομοκρατικών πράξεων, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης επιτρέπεται, χωρίς έλεγχο του διττού αξιόποιοντος, όταν οι πράξεις τιμωρούνται στο κράτος έκδοσης με στερητική της ελευθερίας ποινή, ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον 3 ετών (βλ. το άρθρο 12 (2) (β) του Ν.133(I)/2004). Σε κάθε περίπτωση, σημειώνεται πως με βάση την κυπριακή νομοθεσία και συγκεκριμένα το άρθρο 7 του Ν.75(1)/2019, το συγκεκριμένο αδίκημα τιμωρείται με ποινή φυλάκισης 8 χρόνων ή χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις €150.000.- ή και με τις δύο ποινές.

(β) Στην παράγραφο (α) του τεκμ.8, αναφέρονται το όνομα, η ιθαγένεια, ο τόπος και η ημερομηνία γέννησης του εκζητούμενου [άρθρο 4(1)(α)]. Δεν αναφέρεται η ταυτότητα του, όμως τόσο η Αστυνομία κατά τη σύλληψη του εκζητούμενου, όσο και το Δικαστήριο ακολούθως, επιβεβαίωσαν ότι τα στοιχεία που αναφέρονται στο ΕΕΣ είναι ορθά ή και ότι το πρόσωπο που αναφέρεται στο ΕΕΣ με τα συγκεκριμένα στοιχεία, είναι ο εκζητούμενος που συνελήφθη και παρουσιάστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου. Εν πάσῃ περιπτώσει δεν ετέθη οιονδήποτε ζήτημα επί τούτου από την υπεράσπιση, η οποία ξεκάθαρα αποδέχεται ότι το πρόσωπο που ζητούν οι γερμανικές αρχές και αναφέρεται στο ένταλμα, είναι ο εκζητούμενος.

(γ) Στην παράγραφο (i) του τεκμ.8, περιέχονται όλα τα στοιχεία που θέλει το άρθρο 4(1)(β) (όνομα, διεύθυνση, αριθμό τηλεφωνικής και τηλεομοιοτυπικής σύνδεσης και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος).

(δ) Στην παράγραφο (b) του τεκμ.8, περιέχονται τα στοιχεία που θέλει το άρθρο 4(1)(γ) (μνεία του εντάλματος σύλληψης).

(ε) Στην παράγραφο (e) του τεκμ.8, περιέχονται όλα τα στοιχεία που θέλει το άρθρο 4(1)(δ)(ε) [(δ) φύση και νομικό χαρακτηρισμό της αξιόποιοντος πράξης - (ε) περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης του εγκλήματος, στις οποίες περιλαμβάνονται ο χρόνος και ο τόπος τέλεσης καθώς και η μορφή συμμετοχής του εκζητουμένου στην αξιόποιοντη πράξη].

(στ) Στην παράγραφο (c) του τεκμ.8, περιέχονται τα στοιχεία που θέλεται να επαναφέρονται στην ποινή πράξης από την αξιόποινη πράξη από του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος).

(ζ) Ως προς το σημείο (ζ) του άρθρου 4(1) (στο μέτρο του δυνατού, τις οποιεσδήποτε λοιπές συνέπειες, περιλαμβανομένης οποιασδήποτε παρεπόμενης ποινής της αξιόποινης πράξης), δεν προκύπτει να εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση.

(4) Σύμφωνα με την υπεράσπιση, οι περιγραφές των αξιόποινων πράξεων είναι γενικές, αόριστες και ανεπαρκείς. Όσα περιγράφονται δε, αποτελούν πολιτική δραστηριότητα και έκφραση πολιτικών απόψεων και όχι έκνομες δραστηριότητες. Έχω μελετήσει με προσοχή τα γεγονότα που περιγράφονται στην παράγραφο (ε) του ΕΕΣ (τεκμ.8) και τις περιστάσεις τέλεσης του εγκλήματος, καθώς και τη μορφή συμμετοχής του εκζητούμενου. Έγινε ήδη αποδεκτό από το Δικαστήριο, ότι το ΕΕΣ περιέχει περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης του εγκλήματος, στις οποίες περιλαμβάνονται ο χρόνος και ο τόπος τέλεσης, καθώς και η μορφή συμμετοχής του εκζητουμένου στην αξιόποινη πράξη. Με βάση την περιγραφή που δίνεται, αποδίδεται στον εκζητούμενο η διάπραξη του αδικήματος που έχει αναφερθεί, ήτοι της συμμετοχής σε ξένη τρομοκρατική οργάνωση δηλ. του PKK. Δεν τίθεται θέμα αμφισβήτησης των γεγονότων, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας και εξέτασης του κατά πόσο με βάση τα γεγονότα αποκαλύπτεται πράγματι αδίκημα ή αν όσα περιγράφονται, αποτελούν απλά έκφραση πολιτικών απόψεων. Ούτε θα μπορούσε να εξεταστεί στο πλαίσιο της παρούσας, αν το PKK αποτελεί ή όχι τρομοκρατική οργάνωση και ο εκζητούμενος είναι ή όχι μέλος της. Όλα αυτά είναι θέματα που αφορούν το Δικαστήριο της Γερμανίας, το οποίο θα εξετάσει το θέμα της ποινικής ευθύνης του εκζητούμενου. Δεν επιτρέπεται στο παρόν Δικαστήριο, στα περιορισμένα πλαίσια της διαδικασίας για έγκριση της εκτέλεσης του ΕΕΣ, να εξετάσει ουσιαστικά τη βασιμότητα της κατηγορίας για την οποία ζητείται να δικαστεί ο εκζητούμενος.

Παρενθετικά, και επειδή έγινε πολλής λόγος για το κατά πόσο το PKK αποτελεί τρομοκρατική οργάνωση, αναφέρεται εδώ ότι για το παρόν Δικαστήριο, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, είναι αρκετό ότι με βάση τη μαρτυρία που προσκομίστηκε, καθ' όλη την χρονική περίοδο που με βάση το ΕΕΣ διαπράχθηκε το αδίκημα ήτοι Σεπτέμβριο του 2018 μέχρι Ιούνιο 2020, και μέχρι σήμερα, το PKK θεωρείται

τρομοκρατική οργάνωση τόσο στη Γερμανία. (βλ. και τη μαρτυρία της ΜΥ3, σε συνδυασμό με το τεκμ.33), όπου ευρίσκεται σε ισχύ και η σχετική εξουσιοδότηση που απαιτείται με βάση το άρθρο 129β του Γερμανικού Ποινικού Κώδικα, για δίωξη μελών του ΡΚΚ (βλ. και τεκμ.24), όσο και στην Ευρώπη (βλ. τεκμ.15-23). Στο πλαίσιο της παρούσας, δεν τίθεται θέμα εξέτασης κατά πόσο στοιχειοθετείται ποινική κατηγορία τρομοκρατίας, όπως εισηγείται ουσιαστικά η υπεράσπιση. Συναφώς, η γνώμη του ΜΥ5, ενός κατά τ' άλλα εξαιρετικού νομικού και ακαδημαϊκού, κατά την κρίση μου, ορθά χαρακτηρίζεται ως άσχετη για την παρούσα διαδικασία, από τον ευπαίδευτο συνήγορο της Κεντρικής Αρχής.

Όπως αναφέρθηκε στην Πολ. Έφ. 235/2012, **Γενικός Εισαγγελέας v. Vyachyslav Shimkevich**, ημερομηνίας 30/3/2017:

« Σε διαδικασία όπως στην παρούσα, διάχυτη είναι η αρχή της αβροφροσύνης, καθότι αφορά διακρατικές σχέσεις και η περίπτωση έκδοσης φυγοδίκων έχει ως μοναδικό σκοπό την καταπολέμηση του εγκλήματος, τηρουμένων πάντοτε των εχεγγύων που παρέχουν οι συνθήκες και εσωτερική νομοθεσία. Τα γεγονότα, όπως αυτά εκτίθενται στην Έκθεση Γεγονότων, στα δικαιολογητικά έγγραφα που τη συνοδεύουν αλλά και ο αλλοδαπός Νόμος της χώρας από την οποία ζητείται η έκδοση, είναι δεσμευτικά για το Δικαστήριο που εξετάζει αίτηση της φύσης αυτής και δεν παρέχεται η ευχέρεια σ' αυτό να τα αμφισβητήσει. Η απόδειξη τους όπως και οποιαδήποτε υπεράσπιση του εκζητούμενου, είναι θέματα που αφορούν το Δικαστήριο της χώρας που αιτείται την έκδοση του (βλ. **Re Victor Nicolaevich Makushin (2012 1 A.A.D. 567 και Re Evans (1994) 1 W.L.R. 1006, Mechavor (Ap.2) (2001) 1 A.A.D. 1228**). »

Το πιο πάνω απόσπασμα, επαναλήφθηκε και υιοθετήθηκε στην Πολ. Έφ. 42/2019, **Reinwald v. Γενικός Εισαγγελέας**, ημερ. 23/4/2019. Στην τελευταία αυτή υπόθεση, λέχθηκε επίσης ότι :

« Δεν μπορεί στα πλαίσια διαδικασίας έκδοσης να εξετάζεται η ουσία της υπόθεσης. Προϋπόθεση αποτελεί η ύπαρξη αδικήματος στη χώρα εκτέλεσης σε συνάρτηση με τα γεγονότα που αποκαλύπτονται στο ΕΕΣ, κάτι που υπάρχει στην προκείμενη περίπτωση. Όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση **Sousan Ayre, ECLI:CY:AD:2017:A5, Πολ. Έφεση 416/2016, ημερομηνίας 16.1.2017**, «. Η διαδικασία δεν στοχεύει στη θεμελίωση τυχόν ποινικών ευθυνών του εκζητούμενου ούτε αποτελεί ή ισοδυναμεί με ποινική δίωξη. Μόνο οι

δικαστικές αρχές της χώρας που εξέδωσαν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι υπεύθυνες για την εξέταση και διαπίστωση ποινικών ευθυνών.» »

Οι αποφάσεις του Άρειου Πάγου αρ.1261/2013 και 1262/2013 (Ζ' Ποινικό Τμήμα), ημερ.23/10/2013 και 22/10/2013 αντίστοιχα, αφορούσαν αιτήματα εκτέλεσης δύο ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης, τα οποία εκδόθηκαν από Ομοσπονδιακά Δικαστήρια της Γερμανίας, εναντίον του ίδιου προσώπου, υπηκόου Τουρκίας, που καταδικάστηκε για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση – οι πράξεις του, με νομικό χαρακτηρισμό συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση στο εξωτερικό, για τις οποίες καταδικάστηκε, θα μπορούσε να λεχθεί ότι έχουν ομοιότητες με τις πράξεις που περιγράφονται στο επίδικο ΕΕΣ αναφορικά με τον εκζητούμενο. Ο Άρειος Πάγος αποφάσισε, μεταξύ άλλων, πως δεν προέκυψε ότι τα εντάλματα έχουν εκδοθεί προς το σκοπό τιμωρίας του εκζητούμενου λόγω των πολιτικών του πεποιθήσεων και της πολιτικής του δράσης, «...ο δε ισχυρισμός αυτού, ότι κακώς καταδικάστηκε από το εκζητούν κράτος, γιατί η αναφερόμενη οργάνωση, δεν είναι τρομοκρατική, αλυσιτελώς προβάλλεται, καθόσον δεν επιτρέπεται στο δικαστικό συμβούλιο του κράτους που επιλαμβάνεται αιτήσεως για εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, να εξετάσει τη βασιμότητα της κατηγορίας, για την οποία κρίθηκε ένοχος και καταδικάστηκε ο εκζητούμενος, στο εκζητούν προς εκτέλεση της ποινής, κράτος. »

Παρενθετικά, αναφέρεται ότι ο Άρειος Πάγος, στις πιο πάνω αποφάσεις, αποφάνθηκε ότι η περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης του εγκλήματος περιλαμβάνει τον τόπο, το χρόνο, τη μορφή συμμετοχής του εκζητούμενου και νομικό χαρακτηρισμό των αξιοποίηνων πράξεων, για τις οποίες καταδικάστηκε και όχι ότι υπήρχε αοριστία, όπως λανθασμένα αναφέρεται από τον ευπαίδευτο συνήγορο του εκζητούμενου. Τονίζεται εδώ, ότι το απόσπασμα που παρατίθεται στις σελ.25-26 της αγόρευσης του δικηγόρου του εκζητούμενου, αφορά τη γνώμη του μειοψηφούντος μέλους του Δικαστηρίου κ. Σ. Πιτσιάλη, Προέδρου και όχι τις διαπιστώσεις του Δικαστηρίου.

Επίσης, έχοντας αυτά υπόψη, είναι σαφές ότι και οι υπόλοιποι ισχυρισμοί του εκζητούμενου, ότι αντιμετωπίζει δυσανάλογη δίωξη και ποινή, εν σχέση με τις αποδιδόμενες σ' αυτόν πράξεις, περί παρακολούθησης των τηλεφωνικών του επικοινωνιών στη Γερμανία, χωρίς εξουσιοδότηση και παραβίαση των συνταγματικών του δικαιωμάτων, ως επίσης για τη νομιμότητα της εξουσιοδότησης για δίωξη του

Υπουργείου Δικαιοσύνης της Γερμανίας και για παραβίαση της αρχής της διάκρισης των εξουσιών, θα πρέπει να τεθούν ενώπιον του Δικαστηρίου της Γερμανίας, το οποίο θα εξετάσει την ποινική του ευθύνη.

Συναφώς, οι θέσεις της Υπεράσπισης δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές και απορρίπτονται.

(5) Έχοντας υπόψη την θέση του εκζητούμενου, για ύπαρξη κινδύνου διωγμού του για άλλα αδικήματα και παραβίασης της αρχής της ειδικότητας, λόγω αοριστίας και ασάφειας στο ένταλμα, κατ' αρχήν επαναλαμβάνεται, ότι δεν παρατηρείται αοριστία και ασάφεια στο ένταλμα. Από εκεί και πέρα, θα πω ότι δεν προκύπτει από πουθενά ότι το εκζητούν κράτος, δεν θα τηρήσει την αρχή της ειδικότητας και ότι ο εκζητούμενος θα διωχθεί από το κράτος αυτό, για αξιόποινες πράξεις άλλες, προγενέστερες αυτών που περιλαμβάνονται στο ένταλμα σύλληψης, κατά παράβαση της αρχής της ειδικότητας, χωρίς να ζητηθεί η συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους εκτέλεσης, σύμφωνα με το άρθρο 36 (1) (2) (ε) (4) του Ν.133(I)/2004.

(6) Δεν συντρέχει κάποιος εκ των λόγων που αναφέρονται στα άρθρα 13 και 14 του Ν.133(I)/2004, για άρνηση εκτέλεσης του ΕΕΣ. Ειδικότερα όμως, αναφέρεται εδώ, ότι με βάση όσα τέθηκαν ενώπιον μου, δεν έχει αποδειχθεί στον απαιτούμενο βαθμό ότι το ΕΕΣ έχει εκδοθεί προς το σκοπό δίωξης του εκζητούμενου για τα πολιτικά του φρονήματα και ότι συνεπώς συντρέχει ο υποχρεωτικός λόγος μη εκτέλεσης του άρθρου 13 (δ) του Νόμου. Επίσης, ουδόλως έχει αποδειχθεί, ότι υπάρχει κίνδυνος έκδοσης του στην Τουρκία από τη Γερμανία ή ότι υπάρχει κίνδυνος άδικης μεταχείρισης ή και απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης ή παραβίασης των δικαιωμάτων του και μη δίκαιης δίκης στη Γερμανία. Για όλα τα πιο πάνω, δεν έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία αντικειμενικά και αξιόπιστα, αλλά ισχυρισμοί και θεωρίες, με αποτέλεσμα ο εκζητούμενος να μην έχει καταφέρει ν' αποσείσει το βάρος που ήταν στους ώμους του σε σχέση μ' αυτά (βλ. σχετικά, την Πολ. Αίτ.121/2016, Αναφορικά με τον Emam, ημερ.16/2/2017, σε συνάρτηση με την σχετική μ' αυτήν έφεση - Πολ. Έφ.35/2017, ημερ.2/11/2017 –, Saadi v Italy (2009) 49 EHRR 30 και Πολ.Έφ.436/2011, Αναφορικά με την αίτηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την έκδοση της Konovalova, ημερ.30/9/2015). Το Δικαστήριο δε θεωρεί δεδομένο, ότι οι δικαστικές αρχές της Γερμανίας θα

διασφαλίσουν τον πλήρη σεβασμό όλων των δικαιωμάτων του εκζητούμενου (βλ. Πολ. Αίτηση 248/13, Αναφορικά με τον Μιχάλη Μιχαηλίδη, ημερ. 17/9/2013).

(7) Η Κυπριακή Δημοκρατία έχει διασφαλίσει εν σχέση με τον εκζητούμενο, με βάση το άρθρο 15(2) του Ν.133(I)/2004, ότι σε περίπτωση καταδίκης του και επιβολής σε αυτόν ποινής στερητικής της ελευθερίας, αυτός θα διαμεταχθεί στην Κύπρο ώστε να εκτίσει εδώ την ποινή του (βλ. τεκμ. 14 και 24). Δεν υπάρχει καμία μαρτυρία ενώπιον του Δικαστηρίου, που ν' αμφισβητεί το αξιόπιστο της διαβεβαίωσης που έδωσε η Γερμανία για τούτο ή για ύπαρξη κινδύνου να μην γίνει σεβαστή η διαβεβαίωση που έχει δοθεί.

(8) (α) Επειδή ο εκζητούμενος εκφράζει φόβο περί απέλασης του στην Τουρκία, εάν εκδοθεί στη Γερμανία – έμμεση επαναπροώθηση-, θα πρέπει εδώ να υπενθυμίσω ότι με βάση το άρθρο 37 (3) του Ν.133(I)/2004, απαιτείται η συγκατάθεση της Κυπριακής δικαστικής αρχής που αποφάσισε την εκτέλεση του εντάλματος. Το συγκεκριμένο άρθρο προνοεί τα ακόλουθα:

« (3) Όταν ζητείται η συγκατάθεση της Κυπριακής δικαστικής αρχής που αποφάσισε την εκτέλεση του εντάλματος, ώστε ο εκζητούμενος να παραδοθεί σε άλλο κράτος μέλος για αξιόποινη πράξη που τελέστηκε πριν από την παράδοση του, βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η ανωτέρω δικαστική αρχή αποφαίνεται το αργότερο σε τριάντα (30) ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης καθώς και της μετάφρασης και των πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 4, εδάφιο 3 του παρόντος. Συγκατάθεση δίδεται, αν για την αξιόποινη πράξη, για την οποία ζητείται, χωρεί παράδοση, σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος Νόμου. Η δικαστική αρχή αρνείται τη συγκατάθεση, αν συντρέχουν οι λόγοι που αναφέρονται στο άρθρο 13 του παρόντος Νόμου καθώς και αν το κράτος έκδοσης του εντάλματος δεν παρέχει τις τυχόν αιτούμενες εγγυήσεις που ορίζονται στο άρθρο 15 του παρόντος Νόμου. Η δικαστική αρχή μπορεί να αρνηθεί τη συγκατάθεση για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 14 του παρόντος Νόμου. »

Σύμφωνα δε με το άρθρο 38 (2) του Ν.133(I)/2004:

« (2) Όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται από την Κυπριακή δικαστική αρχή, η συγκατάθεση για την μεταγενέστερη έκδοση του εκζητουμένου σε τρίτο κράτος δίδεται

σύμφωνα με τις διατάξεις των συμβάσεων που δεσμεύουν την Κύπρο καθώς και σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο. »

(β) Επιπλέον, με δεδομένο ότι ο εκζητούμενος έχει αναγνωριστεί από την Κυπριακή Δημοκρατία ως πολιτικός πρόσφυγας, θα πρέπει να επισημανθεί ότι εν προκειμένω, εφαρμόζεται η ρητή απαγόρευση στη Σύμβαση της Γενεύης για το καθεστώς των Προσφύγων του 1951, για απέλαση ή επαναπροώθηση από οποιαδήποτε χώρα, καθ' οιονδήποτε τρόπο, Πρόσφυγα, εις τα σύνορα εδαφών ένθα η ζωή ή ελευθερία αυτού απειλείται δια λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητός, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων [βλ. άρθρο 33(1)]. Τονίζεται, ότι η θεμελιώδης αρχή της μη επαναπροώθησης, είναι δεσμευτική τόσο για τη Γερμανία, όσο και για την Κύπρο. Από τη μαρτυρία πάντως, προκύπτει πως δεν έχει τεθεί υπόψη των Γερμανικών Αρχών, το γεγονός ότι ο εκζητούμενος είναι αναγνωρισμένος πολιτικός πρόσφυγας στην Κύπρο.

(γ) Το Δικαστήριο, με αυτά υπόψη, και τον επικαλούμενο φόβο του εκζητούμενου περί απέλασης του προς τη χώρα καταγωγής του, προκειμένου ν' αποφευχθεί περίπτωση απομάκρυνσης του από τη Γερμανία και επαναπροώθησης του στην Τουρκία, όπου εκκρεμεί ένταλμα σύλληψης και υπόθεση σε βάρος του και υπάρχει κίνδυνος να διωχθεί για τις πολιτικές του ιδέες και την εν γένει πολιτική του δράση, αλλά και του εντεύθεν απειλουμένου κινδύνου της ζωής και της ελευθερίας του, λόγω των πολιτικών πεποιθήσεών του, και λαμβάνοντας περαιτέρω υπόψη σχετική εισήγηση της Κεντρικής Αρχής (βλ. την παράγραφο 56 της γραπτής αγόρευσης του κ.Μπίσσα), θεωρεί πως επιβάλλεται να θέσει ως όρο εκτελέσεως του κρινόμενου ΕΕΣ, τη μη επαναπροώθηση ή μεταγενέστερη έκδοση ή κατ' άλλον τρόπο παράδοση του εκζητούμενου στη χώρα καταγωγής του. Αυτή ήταν και η πορεία σημειώνω, που ακολούθησε το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών και αποφασίστηκε από τον Άρειο Πάγο, στις υποθέσεις 1261/2013 και 1262/2013 ανωτέρω, ότι ορθώς έπραξε.

(9) (α) Αποτελεί θέση της Υπεράσπισης, ότι ο εκζητούμενος «...δεν έτυχε των βασικών δικαιωμάτων που δικαιούται το κάθε πρόσωπο το οποίο αποτελεί αντικείμενο ποινικής μεταχείρισης ή ανάλογης τοιαύτης. Δεν του εδόθησαν τα δικαιώματα του γραπτώς, δεν του έγινε επεξήγηση της διαδικασίας που αντιμετώπιζε, δεν πληροφορήθηκε σε απλή καταληπτή γλώσσα τα δικαιώματα του και τη διαδικασία που αντιμετώπιζε, δεν του δόθηκε η ευκαιρία να

δηλώσει ό,τι εδικαιούτο ή επιθυμούσε ο ίδιος να δηλώσει για τις πολύ σοβαρές αιτιάσεις εναντίον του, παρέμεινε υπό συνθήκες παράνομης κράτησης χωρίς δικηγόρο επί μακράν. Δεν έτυχε ούτε του αναφαίρετου δικαιώματος μετάφρασης και δερμηνείας από την Αστυνομία του τι του καταλογιζόταν. Το χειρότερο όλων είναι ότι συνελήφθη και κρατήθηκε, παρά το γεγονός ότι τυχάνει διεθνούς προστασίας κατά την άσκηση του δικαιώματος μετακίνησής του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς οιονδήποτε δικαστικό ένταλμα και κατά παράβαση του δικαίου σύμφωνα με το οποίο, πρόσωπο το οποίο τυχάνει διεθνούς προστασίας δεν συλλαμβάνεται ούτε και κρατείται κατά την άσκηση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το ολόσθημα αυτό των Κυπριακών αρχών καθορίζει κατά την ταπεινή μας εισήγηση την τύχη της αιτήσεως, καθότι δημιουργούν μία εικόνα κράτους η οποία δεν είναι καθόλου συμβατή με το κράτος δικαίου. Το δικαστήριο σας δεν μπορεί παρά να κολάσει τοιούτου είδους συμπεριφορές και να παραμερίσει όλα όσα ακολουθήσει την παράνομη και αυθαίρετη σύλληψη και κράτηση του KENAN AYAZ.»

(β) Κατ' αρχήν παρατηρώ, πως τα πιο πάνω ζητήματα, τίθενται στην αγόρευση του ευπαίδευτου συνηγόρου του εκζητούμενου γενικά και αόριστα, σε μια παράγραφο στο τέλος της αγόρευσης του (βλ. σελ.31-32 της γραπτής αγόρευσης), χωρίς παραπομπή σε συγκεκριμένα σημεία της μαρτυρίας, στη νομοθεσία ή σε σχετική νομολογία. Περαιτέρω, επαναλαμβάνεται εδώ, ότι ο εκζητούμενος κατά τη μαρτυρία του, δεν προέβη σε καμία απολύτως αναφορά για τις συνθήκες παραμονής του στο αεροδρόμιο στις 15/3/2023, από τη στιγμή που οδηγήθηκε στο γραφείο αναχωρήσεων του ΚΕΔ, μέχρι και τη σύλληψη του με βάση το προσωρινό ένταλμα σύλληψης ή για οτιδήποτε συνέβη μέσα σ' αυτήν χρονική περίοδο. Έτσι, δεν αμφισβήτησε ποτέ ότι η ώρα 10:40, η MKA1 του παρέδωσε έντυπο δικαιωμάτων στη μητρική του γλώσσα τα τουρκικά, τα οποία αφού τα διάβασε, τα υπέγραψε στην παρουσία της (βλ. τεκμ.2). Ούτε υποστήριξε ότι κατά την παραμονή του στο αεροδρόμιο βρισκόταν υπό περιορισμό ή τελούσε υπό σύλληψη. Επίσης, έγινε αποδεκτό ότι κατά την σύλληψη του με βάση το προσωρινό ένταλμα σύλληψης, ο MKA2 του επέδωσε τα έγγραφα των δικαιωμάτων του στην τουρκική γλώσσα (τεκμ.5).

(γ) Από τη μαρτυρία προκύπτει, ότι ήδη από τις 10:40 τουλάχιστον, οπότε παραδόθηκε το έντυπο δικαιωμάτων από την MKA1 στον εκζητούμενο, στο χώρο βρισκόταν ο δικηγόρος του εκζητούμενου, μαζί με πρόσωπο που μιλούσε κουρδικά (και όχι τούρκικα, ως προκύπτει από υποβολή του δικηγόρου του εκζητούμενου). Όπως ειλικρινά δέχτηκε ο MKA2, ο Ergan ήταν πρόσωπο που συνοδευόταν από το δικηγόρο του εκζητούμενου και εφόσον του είχε αναφερθεί ότι θα ήταν εύκολο να βοηθήσει στη μετάφραση, γνωρίζοντας ότι η επικοινωνία γινόταν στα ελληνικά και

στην τουρκική γλώσσα και στην παρουσία του δικηγόρου, ο οποίος διασφάλιζε τα δικαιώματα του πελάτη του, θεώρησε ότι ήταν το πιο σωστό να βοηθήσει στην όλη διαδικασία. Ο εκζητούμενος δεν παραπονέθηκε ποτέ ότι υπήρχε πρόβλημα συνεννόησης του με τους αστυνομικούς, για οποιοδήποτε θέμα, μέχρι και τη σύλληψη του με βάση το προσωρινό ένταλμα σύλληψης ή ότι ζήτησε ν' ασκήσει κάποιο δικαίωμα του και δεν βρήκε ανταπόκριση. Το πιο ουσιαστικό όμως, είναι ότι κατά το χρονικό διάστημα πιο πάνω, δεν έγινε οποιδήποτε που επηρέασε δυσμενώς τα δικαιώματα του εκζητούμενου στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας και που στο τέλος της ημέρας να συσχετίζεται με τις προϋποθέσεις που εξετάζει το Δικαστήριο για να εγκρίνει ή μη το ΕΕΣ.

(δ) Η σύλληψη του εκζητούμενου με βάση το ΕΕΣ, στις 16/3/2023, έγινε με τη βοήθεια διερμηνέως στην τουρκική γλώσσα, την οποία αντιλαμβάνεται πλήρως ο εκζητούμενος, όπως προέκυψε και στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας. Η διερμηνέας επεξήγησε επίσης στον εκζητούμενο, το έγγραφο δικαιωμάτων για συλληφθέντες βάση ΕΕΣ (βλ. τεκμ.9). Από τη στιγμή δε που ο εκζητούμενος παρουσιάστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, ο εκζητούμενος είχε πάντα υπηρεσίες δικηγόρου και διερμηνέα (βλ. άρθρο 17 (α) του Ν.133(I)/2004).

(ε) Υπό τις περιστάσεις, δεν τίθεται οποιοδήποτε θέμα που επηρεάζει την παρούσα διαδικασία ή που να οδηγεί σε ακύρωση της. Εάν ο εκζητούμενος δε θεωρεί ότι, σε στάδιο πριν τη σύλληψη του με βάση το ΕΕΣ και την παρουσίαση του ενώπιον του Δικαστηρίου, έχει παραβιαστεί οποιοδήποτε δικαίωμα του, το οποίο προβλέπεται στον περί των Δικαιωμάτων Προσώπων που Συλλαμβάνονται και Τελούν υπό Κράτηση Νόμο (163(I)/2005) και το οποίο εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, στην περίπτωση του, τότε έχει στη διάθεση του τα ένδικα βοηθήματα και τις θεραπείες που προβλέπονται στα άρθρα 33, 34, 35 και 36 του Ν.163(I)/2005 (βλ. άρθρο 17 (1) (γ) και (9) του Ν.133(I)/2004).

(10) Τέλος, θα πω εδώ πολύ επιγραμματικά, ότι η απόφαση **στην Αίτηση 9/2019 του Ε.Δ.Λάρνακας, Αναφορικά με τον Korkmaz**, ημερ.12/7/2019, στην οποία παραπέμπει ο ευπαίδευτος συνήγορος του εκζητούμενου και την οποία σχολιάζει στη δική του αγόρευση ο ευπαίδευτος συνήγορος της Κεντρικής Αρχής, εκτός του ότι δεν δεσμεύει το παρόν Δικαστήριο, αυτή έχει αποφασιστεί με βάση τα δικά της ιδιαίτερα γεγονότα και η άρνηση εκτέλεσης αποφασίστηκε για συγκεκριμένους λόγους. Τονίζεται ότι στην υπόθεση εκείνη, την περίοδο που υπήρχε ισχυρισμός για

συμμετοχή του εκεί εκζητούμενου σε τρομοκρατική οργάνωση, το PKK δεν αποτελούσε οντότητα που περιλαμβανόταν στους καταλόγους του Συμβουλίου για συμμετοχή σε τρομοκρατικές πράξεις.

Όπως γίνεται συνεπώς αντιληπτό με βάση όλα τα πιο πάνω, το Δικαστήριο βρίσκει πως έχει ενώπιον του ένα καθ' όλα έγκυρο Ε.Ε.Σ. και περαιτέρω ότι πληρούνται όλες οι προυποθέσεις και πως το ΕΕΣ θα πρέπει να εκτελεστεί.

Κατάληξη

Η εκτέλεση του Ε.Ε.Σ εγκρίνεται, υπό τους εξής όρους:

- (α) Σε περίπτωση καταδίκης του εκζητούμενου στη Γερμανία, αυτός θα διαμεταχθεί στην Κύπρο, ώστε να εκτίσει εδώ την στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του.
- (β) Τη μη επαναπροώθηση ή μεταγενέστερη έκδοση ή κατ' άλλον τρόπο παράδοση του εκζητούμενου στη χώρα καταγωγής του, δηλαδή στην Τουρκία.

Η παράδοση να γίνει το αργότερο εντός 10 ημερών από σήμερα και εν πάσῃ περιπτώσει να ακολουθηθούν οι πρόνοιες του άρθρου 29(1) του Ν.133(1)/2004.

Ο εκζητούμενος θα παραμείνει υπό κράτηση, μέχρι την παράδοση του.

Δίδονται οδηγίες στον αρμόδιο Πρωτοκολλητή να κοινοποιήσει, δυνάμει του άρθρου 28 του Ν.133(1)/2004, την παρούσα απόφαση στις αρμόδιες αρχές της Γερμανίας που εξέδωσαν το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.

(Υπ.)

Μ. Παπαθανασίου, Ε.Δ.

Πιστόν Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

